

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

Nr. 1

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

3 NOVEMBER 1993

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)	
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	1
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	7
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	8
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	10
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	14
L. Detiege, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	14
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	16
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	17
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	20
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	26
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	27
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	29
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	30
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	31
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	33
REGISTER	34

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 292
van 23 september 1993
van de heer F. GHESQUIERE

Parkgebied aan rand van Oostende – Aanleg en aankoop

Naar verluidt werkt de bevoegde dienst Aminor aan de aanleg van groenzones in vooraf aangeduide gebieden. Vooral West-Vlaanderen heeft inzake aanleg bosgronden een inhaaloperatie nodig.

Volgens het BPA nummer 106 van de stad Oostende is er een terrein, gelegen tussen de Spalaan en de Duinkerksesweg, bestemd als parkgebied, maar het behoort toe aan verschillende eigenaars.

Alleen de Vlaamse Gemeenschap lijkt over de nodige kredieten te beschikken voor verwerving van dit gebied. De aanleg van een **parkbos** dat via fiets- en wandelpaden gemakkelijk te bereiken zou zijn, kan tevens dienen als een bufferzone tussen de woonkern en de Oostendse luchthaven.

De inspanningen van de minister voor een groener en milieubewuster Vlaanderen worden alom geloofd. Is de minister ook bereid om de aankoop en aanleg van deze **parkzone** op te nemen in zijn beleidsplan ?

Antwoord

Het Vlaamse Gewest beschikt inderdaad over kredieten om natuur- en groengebieden te verwerven, enerzijds in eigen patrimonium, anderzijds ter stimulering van ondergeschikte besturen om zelf de nodige initiatieven van meer lokaal belang te nemen.

Voor dit laatste werden vanuit de sector Natuur-Bossen-Groene ruimten bij wijze van recurrente maatregel, kredieten overgeheveld naar het Investeringsfonds.

Gebruik makend van hun trekkingsrechten kunnen de gemeenten en provincies een toelage van 60 percent bekomen op de investeringen met betrekking tot groenaanleg.

Ik wens de betrokken besturen dan ook op hun verantwoordelijkheid te wijzen om de kredieten die vanuit de groensector werden overgeheveld naar het Investeringsfonds voor deze doeleinden aan te wenden.

Ik ben alleen bereid kredieten van het Vlaamse Gewest

ten behoeve van groenaanleg aan te wenden ter realisatie van projecten die het lokale belang overstijgen. Op basis van de huidige beschikbare informatie wens ik nog geen principebeslissing te nemen over een mogelijke aankoop of aanleg van een zogenaamd parkbos in Oostende.

Ik zal aan mijn bevoegde diensten opdracht geven deze zaak verder te onderzoeken en mij hierover advies uit te brengen.

Vraag nr. 293
van 24 september 1993
van de heer J. CAUBERGS

Waters en bossen – Onderbemanning

Momenteel zijn de diensten van de Houtvestingen van Waters en Bossen in Limburg sterk onderbemand. Terwijl de personeelsformatie in Limburg in 5 ingenieurs voorziet, zijn er momenteel maar 3 in dienst die het werk voor 5 moeten uitvoeren.

Voor de beampten van Waters en Bossen, de zogeheten boswachters, voorziet de personeelsformatie in 48 functies, waarvan er op dit ogenblik slechts 34 ingenomen zijn.

Deze onderbemanning heeft onvermijdelijk een nadelige invloed op het beheer van ons bosbestand.

Kan de minister mij meedelen :

1. wanneer hij voor de aanvulling van die **personeelsformatie** kan zorgen ;
2. op welke wijze hij tot de aanwerving zal overgaan ?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft zich in haar vergadering van 26 mei 1993 principieel akkoord verklaard met de wervingsplannen die werden voorgesteld ten behoeve van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting.

Daarin werd onder andere de werving noodzakelijk geacht van vier landbouwkundig ingenieurs (waters en bossen). De streefdatum voor hun indiensttreding is 1 december 1993. Na het beëindigen van hun stage en de geplande doorvoering van enkele herschikkingen binnen de dienst Waters en Bossen zal de mogelijkheid worden onderzocht om prioritair een landbouwkundig ingenieur toe te wijzen aan de buitendienst Limburg.

Met het oog op de aanvulling van het **personeelseffectief** in de graden van de loopbaan van de zogeheten boswachters werden eveneens de nodige schikkingen getroffen.

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 mei 1991 houdende vaststelling van bijzondere statutaire bepalingen voor het personeel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (Belgisch Staatsblad 5 juni 1991) bepaalt dat de graden van eerste groentehnicus en hoofdgroentehnicus toegankelijk zijn door verandering van graad voor de personeelsleden, titularis van een graad van respectievelijk rang 22 en rang 24, die houder zijn van het bekwaamheidsgetuigschrift in **bos-**

bouwkunde, behaald met tenminste 60 % van de punten, uitgereikt door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Daarnaast kunnen personeelsleden titularis van een graad behorende tot niveau 3, die eveneens houder zijn van het bekwaamheidsgetuigschrift in bosbouwkunde, door overgang naar het hogere niveau bevorderd worden tot groentechnicus.

Het Educatief Bosbouwcentrum in Groenendaal — in samenwerking met de dienst Waters en Bossen die een cursuspakket samenstelde — richtte recent een lessenreeks in ter voorbereiding van kandidaten die de proeven voor het bekwaamheidsgetuigschrift wensten af te leggen.

Momenteel wordt een examen georganiseerd tot het verkrijgen van dit getuigschrift. De twee eerste gedeelten van het examen dat drie gedeelten omvat zijn reeds ten einde. Het laatste gedeelte wordt eerstdaags ingebracht.

Hierna zal onmiddellijk een procedure worden gestart waarbij deze graadveranderingen worden doorgevoerd.

Op die manier zullen een aantal gemotiveerde personeelsleden aangetrokken worden om de functie van boswachter uit te oefenen. Hiervan zullen uiteraard een aantal kandidaten ter beschikking gesteld worden van de buitendienst Limburg.

In afwachting dat bovenvermelde maatregelen uitwerking hebben, wordt getracht door een flexibele taakverdeling gekoppeld aan de inzet en dynamiek van de aanwezige personeelsleden een efficiënte werking van de dienst te waarborgen.

**Vraag nr. 294
van 29 september 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

GFT-afval — Composteringsinstallaties

Naar verluidt zou er een OVAM-studie bestaan waaruit blijkt dat 2 composteringsinstallaties met een verwerkingscapaciteit van 150.000 ton jaarlijks, volstaan om het GFT-afval van Vlaanderen te verwerken.

Kan de minister het bestaan van deze studie bevestigen ?

Kan hij meedelen hoeveel installaties voor GFT-afval Vlaanderen op dit ogenblik telt en wat hun capaciteit is ?

Hoeveel installaties zijn er nog gepland ?

Meent de minister niet dat het economischer zou zijn om met twee composteringsinstallaties te werken ?

Antwoord

1. Een OVAM-studie waaruit zou blijken dat twee composteringsinstallaties voor Vlaanderen zouden volstaan, is mij niet bekend.
2. Op dit moment zijn in Vlaanderen 4 composteringsinstallaties voor GFT-afval in gebruik :

Intercommunale Plaats	installatie	Verwerkingscapaciteit 1993 (in ton)
Igean (OWS)	Brecht — St.-Le-naerts	12.000
IOK	Beerse — Merk-plas	25.000
Intercompost DDSNERKO	Bilzen Dendermonde	15.000 à 20.000 1.500
Totaal in ton		53.500 à 58.500

3. Naast de huidige installaties waarvoor aanpassingen, uitbreidingen en vernieuwingen zijn gepland, zullen tegen einde 1995 eveneens twee nieuwe (GFT-composteringsinstallaties, in de regio's van Land van Aalst (ILVA) en van Interleuven, operationeel zijn.

De totale verwerkingscapaciteit wordt tegen einde 1995 geraamd op 245.000 ton te verdelen over 6 installaties in Vlaanderen.

4. Bij het bepalen van de optimale schaalgrootte moet niet alleen rekening gehouden worden met de investeringskosten, maar ook met de werkingskosten en met aanvoer- en eventueel overslagkosten. Uit economische studies blijkt dat vanaf een schaalgrootte van 50.000 à 60.000 ton de totale kosten per ton nog weinig dalen bij een grotere schaal. De totale kosten bedragen, afhankelijk van het type compostering (gesloten hal-systeem, tunnelcompostering, anaërobe vergisting), 2.000 à 2.500 frank/ton. Praktijkervaring gedurende een aantal jaren zal uitsluitend geven over de reële kosten in de praktijk.

**Vraag nr. 295
van 29 september 1993
van de heer L. BARBE**

Milieuvergunningen — Onduidelijkheid inzake bijzondere voorwaarden

Artikel 6 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen (Vlarem II) behandelt de bijzondere voorwaarden in de vergunningen. In paragraaf 1 is bepaald dat bijzondere voorwaarden inzake emissiegrenswaarden enkel strenger kunnen zijn indien de in Vlarem II bepaalde immissiekwaliteitsdoelstellingen niet bereikt kunnen worden.

Paragraaf 2 luidt als volgt : "De in 1 bedoelde bijzondere vergunningsvoorwaarden mogen niet strijdig zijn met de milieuvoorwaarden vastgesteld door dit reglement. Zij mogen evenmin van deze milieuvoorwaarden afwijken behoudens in geval van de in artikel 3 bedoelde toelating alsmede in de gevallen waarvoor de mogelijkheid tot afwijking expliciet door dit reglement is voorzien."

De betekenis van dit — nochtans cruciaal — artikel is me niet helemaal duidelijk. Uit paragraaf 1 zou men

kunnen opmaken dat bijzondere voorwaarden in de gevallen dat het niet om emissiegrenswaarden gaat, altijd strenger kunnen zijn dan de milieuvorwaarden van Vlarem II. Maar in paragraaf 2 wordt het afwijken van de milieuvorwaarden dan weer beperkt.

Het lijkt me noodzakelijk dat de vergunningverlenende overheden duidelijk op de hoogte gesteld worden van de betekenis van artikel 6.

1. Waarom geeft de minister geen duidelijke definiëring van de volgende begrippen bijzondere vergunningsvoorwaarde, aanvullende vergunningsvoorwaarde (zie memorie van toelichting artikel 20 van het milieuvergunningsdecreet), strijdig zijn, afwijken?
2. Er lijkt me een tegenstrijdigheid tussen de paragrafen 1 en 2 van artikel 6. Kunnen bijzondere voorwaarden strenger zijn dan de bepalingen in Vlarem II?
3. Worden via bijzondere voorwaarden milieuvorwaarden opgelegd die niet in Vlarem II bepaald zijn? (Bijvoorbeeld het opleggen aan een dancing van een verbod van het gebruik van sterke lichtbundels om lichtvervuiling tegen te gaan.)
4. Op welke manier heeft de minister de vergunningverlenende overheden ingelicht over de interpretatie van artikel 6 van Vlarem II?

Antwoord

De bepalingen van artikel 6 van titel II van het Vlarem lijken mij op zichzelf voldoende duidelijk.

Begrippen als „strijdig zijn” en „afwijken” zijn immers reeds taalkundig voldoende duidelijk gedefinieerd. Zo dient volgens het Groot Woordenboek der Nederlandse taal Van Daele te worden verstaan onder het begrip „strijdig met”, „niet overeenstemmende met” en onder het begrip „ontrouw worden aan voorschriften”.

Volgens § 1 van artikel 6 van titel II van het Vlarem kan de vergunningverlenende overheid in de milieuvergunning bijzondere vergunningsvoorwaarden opleggen. Overeenkomstig artikel 20 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning kunnen hier, onverminderd de ter zake van toepassing zijnde wetten, decreten en uitvoeringsbesluiten, alle voorwaarden worden opgelegd die de bescherming van de mens en van het leefmilieu beogen.

Als enige beperking wordt in paragraaf 1 van artikel 6 gesteld dat in de milieuvergunning geen emissiegrenswaarden kunnen worden opgelegd die strenger zijn dan deze vastgesteld in titel II van het Vlarem, behoudens wanneer dergelijke verstrenging noodzakelijk is voor het bereiken van de in titel II van het Vlarem vastgestelde immissiekwaliteitsdoelstellingen. Terecht wordt door het lid uit deze bepalingen afgeleid dat de in de milieuvergunning opgelegde bijzondere vergunningsvoorwaarden steeds strenger kunnen zijn. Dit uiteraard steeds onverminderd de motiveringsplicht van de bijzondere vergunningsvoorwaarden. Voor een goed begrip weze aangestipt dat strengere voorwaarden niet noodzakelijkerwijze strijdig zijn met of afwijken van de voorwaarden vervat in titel II van het Vlarem.

Het door het lid aangehaalde voorbeeld tot opleggen van een verbod van sterke lichtbundels, in de mate dat dit gemotiveerd kan worden met het oog op de bescherming van de mens en het leefmilieu, is een illustratie van een verstrengende bijzondere voorwaarden die niet strijdig is met noch afwijkt van de algemene en sectoriële milieuvorwaarden vervat in titel II van het Vlarem. Het opleggen van een strengere emissiegrenswaarde is evenmin strijdig met de voorwaarden vervat in titel II van het Vlarem omdat wanneer voldaan wordt aan de strengere emissiegrenswaarde a fortiori ook voldaan is aan de emissiegrenswaarde opgelegd in titel II van het Vlarem.

In paragraaf 2 van artikel 6 worden bijkomende beperkingen opgelegd met betrekking tot het opleggen van bijzondere vergunningsvoorwaarden.

Vooreerst is bepalend dat de bijzondere vergunningsvoorwaarden niet strijdig mogen zijn met de milieuvorwaarden vastgesteld in titel II van het Vlarem. Het voorzien van een minder strenge emissiegrenswaarde is bijvoorbeeld strijdig met de strengere emissiegrenswaarde opgelegd in titel II van het Vlarem. Het opleggen van een voorwaarde die de naleving van een voorwaarde opgelegd in titel II van het Vlarem onmogelijk maakt is eveneens als strijdig te aanzien.

Verder is bepaald dat afwijkingen slechts toegelaten zijn ofwel mits een expliciete toelating voorzien in artikel 3 ofwel mits deze mogelijkheid in titel II van het Vlarem zelf is bepaald.

Vraag nr. 2%
van 29 september 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Verbrandingsoven in Vlaams-Brabant — Eventuele vestiging op ACEC-gronden in Drogenbos

Reeds herhaaldelijk stelde ik schriftelijke vragen omtrent de vestiging van een huisvuilverbrandingsoven in Vlaams-Brabant.

In een ontwerpplan voor afvalbeleid, uitgaande van de intercommunales Haviland en Interleuven, wordt de ACEC-site van Drogenbos genoemd als vestigingsplaats van deze verbrandingsoven.

Dit plan zou onder meer voorzien in de oprichting van een recyclagestation en composteringsinstallaties her en der in de provincie. Ook een verbrandingsoven voor huisvuil is erin opgenomen.

De intercommunale Haviland die eigenaar is van de vroegere ACEC-terreinen, had zo'n 7 ha van de site beloofd aan de naburige Volkswagenfabriek, die er wagens zou stallen. Naar ik vernomen heb zou het hier om sterk vervuilde grond gaan. Haviland heeft een onderzoek laten uitvoeren in opdracht van Volkswagen en ontkende dat het hier om sterk vervuilde grond zou gaan. Volkswagen heeft nadien zelf opdracht gegeven om deze grond te onderzoeken en het resultaat van dit onderzoek was negatief.

1. Hoever staat het met de plannen van de verbrandingsoven in Vlaams-Brabant ?
2. Waar zal de verbrandingsoven worden gevestigd ?
3. Zijn de gronden van de vroegere ACEC-fabrieken door Haviland aan Volkswagen verkocht ?
4. Wat was de oppervlakte en de kostprijs hiervan ?
5. Kan de minister mij een exemplaar bezorgen van het dossier van Haviland en van Volkswagen in verband met het onderzoek naar de vervuilde grond van de vroegere ACEC-fabrieken ?

Antwoord

1. Op dit ogenblik werkt de OVAM in nauw overleg met mezelf een globaal plan uit voor de verwerking van het huisvuil van Vlaams-Brabant. Hierin wordt prioriteit gegeven aan recyclage.
2. Voor de reststoffen die niet kunnen worden gerecycleerd zal een verbrandingsoven worden gebouwd. Het onderzoek over een mogelijk inplantingsplaats is nog niet afgerond.
3. Vóór 18 oktober waren de gronden nog niet aan de NV Volkswagen verkocht. Er bestaat alleen een aankooptie.
4. De gegevens zijn me niet bekend en ik heb ter zake trouwens geen enkele bevoegdheid.
5. Gelieve deze vraag te richten aan de opdrachtgever en eigenaar, met name de intercommunale Haviland.

Vraag nr. 297 van 30 september 1993 van de heer L. APPELTANS

Beheer en onderhoud natuurgebieden — Personeelstekort

De laatste jaren heeft de Vlaamse Gemeenschap, dienst Natuurbehoud, ter bescherming van waardevolle gebieden verschillende aankopen gedaan.

Om in de gebieden een zo hoog mogelijke ecologische waarde veilig te stellen of te ontwikkelen, is het in de meeste gevallen noodzakelijk dat beheerswerken worden uitgevoerd en beschermingsmaatregelen worden genomen. Aangezien de buitendiensten Natuurbehoud, Natuurbescherming en Natuurontwikkeling echter geen personeel hebben om ze hiervoor in te zetten, verslecht de kwaliteit zienderogen van een aantal gebieden, eigendom van de Vlaamse Gemeenschap. In het beste geval kunnen ze een beperkt beroep doen op personeel van de dienst Waters en Bossen. Ook deze dienst beschikt echter over te weinig personeel en materieel.

Graag vernamen we van de minister welke initiatieven hij heeft genomen om het personeelsbestand van de bedoelde diensten in overeenstemming te brengen met de hen toebedeelde taken.

Antwoord

De laatste jaren werd jaarlijks ongeveer 300 ha natuurgebied aangekocht door de dienst Natuurbescherming. De aankoop op zich betekent reeds een eerste en belangrijke bescherming voor een natuurgebied. Niet alle aangekochte gronden moeten actief worden beheerd.

Het uitvoeren van de nodige beheerswerken gebeurt door contractuele arbeiders onder toezicht van de boswachters.

Het getuigt van goed overheidsbeleid het beschikbare personeel in te zetten waar zich de hoogste prioriteiten stellen.

Daartoe werd opdracht gegeven om vormingsactiviteiten op te zetten binnen het departement Leefmilieu en Infrastructuur ten behoeve van ambtenaren die wensen te muteren naar het bestuur Natuurbehoud en -Ontwikkeling.

Om als boswachter aangesteld te kunnen worden dient men in het bezit te zijn van het getuigschrift bosbouwbekwaamheid dat door de Vlaamse Gemeenschap afgeleverd wordt.

Meer dan honderd ambtenaren hebben zich ingeschreven voor de examenproef die leidt tot de afgifte van dit getuigschrift. Uit de geslaagden van dit examen, waarvan het laatste gedeelte weldra plaats vindt, zal gerecrueteerd worden om de boswachterijen op te vullen.

Als een van de weinige uitzonderingen op de wervingsstop heeft de Vlaamse regering eveneens beslist in het kader van de wervingsplannen bijkomende wervingen van administratief en technisch personeel toe te staan voor het Bestuur Natuurbehoud en -ontwikkeling. Deze aanwervingen zullen in december 1993 een aanvang nemen.

Het uitvoeren van het terreinbeheer is steeds een opdracht geweest van de dienst Waters en Bossen, ook voor wat werken in staatsnatuurreservaten en andere natuurterreinen betreft. Vanaf het moment dat in elke provincie een ambtenaar voor natuurbehoud werd aangesteld, worden de beheerstaken in de natuurreservaten en andere natuurterreinen overeenkomstig de richtlijnen van deze ambtenaar uitgevoerd.

Ik ben van oordeel dat, gezien de jaarlijkse toename van het te beheren patrimonium, een efficiënte organisatie van bevoegde diensten aangewezen is. Het is zeker niet opportuun deze taken te versnipperen, om reden van efficiëntie bij het gebruik van materieel, het inzetten van werkploegen enzovoort. Op dit ogenblik vindt een doorlichting plaats over de werking van de administratieve diensten, waarbij in de voorstellen tot verbetering van de werking, deze zaak zeker aan bod zal komen.

De kredieten zowel ten behoeve van de lopende uitgaven, waaronder de lonen van de contractuele arbeiders als de investeringsuitgaven met betrekking tot het onderhoud en beheer van het eigen patrimonium worden op het MINA-fonds ingeschreven. Het inschrijven van de nodige kredieten gebeurt op voorstel van de bevoegde diensten. Ik kan het lid meedelen dat sedert mijn

aantreden als Vlaamse minister van Leefmilieu (vanaf de begroting 1992) ik geen beperkingen doorgevoerd heb in de genoemde voorstellen van mijn administratie.

Vraag nr. 298
van 1 oktober 1993
van de heer F. GHESQUIERE

Duingebieden — Aankoop door de overheid

Door de dienst Natuurbescherming, de dienst Waters en Bossen en de dienst Groen worden jaarlijks bossen, natuur- en grondgebieden aangekocht.

Elke overheid is ervan overtuigd dat de resterende duingebieden aan onze kust dienen te worden beschermd. De beste bescherming is uiteraard de aankoop door de overheid.

Graag vernam ik dan ook hoeveel duinen de laatste vijf jaar aangekocht werden door hogergenoemde diensten en welke aankopen er in een nabije of verdere toekomst worden gepland.

Antwoord

De dienst Natuurbescherming, behorende tot het bestuur Natuurbehoud en -ontwikkeling van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting (Aminal), kocht gedurende de laatste vijf jaar de volgende terreinen in de duinen aan :

de Houtsagersduinen te Koksijde-Oostduinkerke (79 ha) (1989)

In de Schipgatduinen en Ter Yde te Koksijde worden aankopen gepland. Een aantal particulieren hebben hun eigendommen te koop aangeboden. Deze dossiers zijn in behandeling.

Vraag nr. 299
van 1 oktober 1993
van de heer G. VANLEENHOVE

Parkbos en recreatiegebied in Bredene — Uitvoering project

Naar verluidt heeft de minister zich principieel akkoord verklaard met de realisatie door en op kosten van de Vlaamse Gemeenschap van een 25 hectare groot parkbos, samen met een 5 hectare groot geïntegreerd recreatiegebied op het grondgebied van de gemeente Bredene.

1. Wordt dit project in verschillende fasen uitgevoerd of meteen in globaliteit ?
2. Wat is de timing die hiervoor wordt vooropgezet ?
3. Welk bedrag wordt uitgetrokken voor de vernieuwing van de gronden ?
4. Op hoeveel worden de kosten voor de realisatie van het project, exclusief verwerving van de gronden, geraamd ?
5. Welke normen van recreatie worden in het parkbos gehanteerd ?

6. Zullen in het parkbos gebouwen voor recreatieve doeleinden opgericht kunnen worden ?

7. Wordt eraan gedacht het parkbos ook voor natuur-educatieve doeleinden te gebruiken en in te richten ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van de gemeente Bredene tot de inrichting van een parkgebied door het Vlaamse Gewest heeft de bevoegde dienst op 29 juli laatstleden meegedeeld mij een nota met de financiële implicaties van het project te zullen voorleggen om een principiële beslissing te kunnen nemen. Hiertoe werd een schattingverslag voor de aankoop van het terrein aangevraagd.

Dit financieel verslag heb ik tot nog toe niet ontvangen, zodat ik ook nog geen principiële beslissing heb kunnen treffen. De vragen van het lid zijn op dit ogenblik dan ook nog voorbarig.

Wel wil ik er op wijzen dat bij de oprichting van het Investeringsfonds, kredieten bij wijze van recurrente maatregel vanuit de sector Groen-Natuur werden overgeheveld naar dit fonds.

Voor werken met betrekking tot groenaanleg kunnen de gemeenten op basis van hun trekkingsrechten subsidies bekomen via het Investeringsfonds. Elke instantie dient zijn verantwoordelijkheid te nemen om de beschikbare kredieten voor projecten in de Groene sector aan te wenden.

Ik zal dan ook pas mijn akkoord geven voor het project wanneer voldoende aangetoond wordt dat het een project van bovengemeentelijk belang betreft.

Vraag nr. 303
van 8 oktober 1993
van de heer M. CAPOEN

Diensten Vlaamse Gemeenschap — Gebruik namen van deelgemeenten in adressen

Bij de invoering van de nieuwe postnummers op 1 oktober 1990 gaf de toenmalige minister van PTT, de heer M. Colla, de aanbeveling om bij de adressering na het nieuwe postnummer de naam van de deelgemeente op te geven.

Op een parlementaire vraag van collega Jan Loones van 27 maart 1990 antwoordde de minister : "De Regie der Posterijen heeft steeds aangeraden om na het postnummer de benaming van de vroegere deelgemeente te gebruiken. Dit kan in bepaalde gevallen zelfs de verwerking van de briefwisseling vlotter laten verlopen. Bovendien zal de brochure met de nieuwe postnummers die in september in elke brievenbus van het Rijk zal worden verdeeld, nogmaals de raadgeving bevatten om de benaming van de deelgemeenten bij het opstellen van een adres te blijven gebruiken." (Vragen en Antwoorden, Kamer, 22 mei 1990, blz. 9040).

Op 24 september 1990 stelde de heer Loones aan alle ministers van de Vlaamse regering een schriftelijke

vraag over hoe de aanbeveling van de PTT-minister in de praktijk zou worden omgezet.

Een gecoördineerd antwoord op deze vraag werd verstrekt door de heer L. Van Den Bossche, toenmalig minister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, nr. 21 van 12 oktober 1990, blz. 1085). De minister stelde toen dat de Vlaamse regering zich niet geroepen voelde om appreciaties toe te kennen aan raadgevingen die uitgaan van de nationale minister bevoegd voor de post. Verder antwoordde hij dat de minister van PTT de aanbeveling formuleerde "om in de praktijk te worden toegepast zonder bevestiging te behoeven van de leden van de Executieve".

Drie jaar later wens ik toch de volgende vragen te stellen.

1. Zetten de diensten en de administraties van de Vlaamse Gemeenschap nu inderdaad de namen van de deelgemeenten bij de adressering? Welke diensten en administraties wel, welke niet?
2. Zo niet, wat is daarvoor de reden?
3. Welke initiatieven zullen de leden van de Vlaamse regering nemen opdat desgevallend de namen van de deelgemeenten bij de adressering wel zouden worden gebruikt, overeenkomstig de aanbeveling van de vroegere PTT, thans Belgacom?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 305
van 8 oktober 1993
van de heer M. DIDDEN

Pompstation in Eisden — Veiligheid

Naar ik verneem werd de bouwfase van het pompstation in Eisden-Tuinwijk (Eisden) uitgevoerd door het bestuur Milieu-investeringen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur.

Graag had ik vernomen of de Vlaamse Milieumaatschappij opmerkingen heeft gemaakt betreffende de bouw, de veiligheid en de goede werking van dit pompstation.

Hoe kan worden vermeden dat dit pompstation vanzelf uitvalt? Hoe wordt de toegang tot het pompstation verhinderd en hoe blijven de installaties voldoende beschermd?

Antwoord

In antwoord op de vragen van het lid kan ik meedelen dat op dinsdag 28 september 1993 een vergadering

heeft plaatsgevonden in het Gemeentehuis met de gemeente Maasmechelen, de VMM, het bestuur Milieu Investeringen, Groep Swartenbroekx n.v., de n.v. Van Broekhoven en ITT Flygt betreffende de zaak „Pompstation Eisden-Tuinwijk”.

Hierbij heeft de VMM twee lijsten met opmerkingen betreffende de bouw, de goede werking en de veiligheid van het pompstation aan de betrokken partijen overgemaakt. Deze lijsten werden punt per punt besproken en afspraken werden gemaakt voor actie, te ondernemen door de verschillende partijen.

Na de vergadering werd de toestand ter plaatse nagegaan. De firma Flygt n.v., onderaannemer, heeft onmiddellijk een wijziging in de sturing van de pompen uitgevoerd, waardoor verhinderd wordt dat de pompen vanzelf zouden uitvallen.

De noodzaak dringt zich op om het pompstation met een omheining en poort af te sluiten, om een toegangsweg aan te leggen en rond de toegangsluiken tot de pompen palen te laten aanbrengen. De nodige instructies terzake werden gegeven.

Vraag nr. 306
van 8 oktober 1993
van de heer L. APPELTANS

Afvalstoffenplan 1991-1995 — Samen werking 0 VAM met MINA-raad en SERV

In het Afvalstoffenplan 1991-1995 werd onder andere het volgende bepaald :

- voor 31 december 1992 stelt de Vlaamse regering een wettelijke procedure vast aangaande het opstellen van sectoriële afvalstoffenplannen die ingepast zullen worden in de globale milieubeleidsplanning ;
- de OVAM zal samenwerking met de MINA-raad en de SERV bij de evaluatie van de informatie met betrekking tot afvalstoffenboekhoudingen en milieu-audits.

- 1 Heeft de Vlaamse regering al een wettelijke procedure vastgesteld aangaande het opstellen van sectoriële afvalstoffen ?
- 2 Wanneer zal OVAM de MINA-raad en de SERV betrekken bij de evaluatie van de informatie met betrekking tot de afvalstoffenboekhouding en de milieu-audits ?

Antwoord

1. Ter voorbereiding van de uitvoering van de vermelde maatregel „voorstellen wettelijke procedure aangaande sectoriële afvalstoffenplannen” liep gedurende 12 maanden (van 1 oktober 1992 tot en met september 1993) een onderzoek dat onder meer tot doel had een methodiek te ontwikkelen voor het opstellen van een planning per industriële sector. Op basis van de resultaten en ervaringen van het onderzoeksproject wordt momenteel bekeken hoe de voorgestelde aanpak op een gestructureerde manier kan worden ingebouwd in de planning en het

werken rond preventie, nuttige toepassing en verwijdering van industriële afvalstoffen. Op basis van de daaruit voortvloeiende inzichten zal worden bevestigd welke wettelijke procedure nodig is.

2. Het ontwikkelen van een afvalstoffenboekhouding is wegens zijn complexiteit een moeilijke opgave gebleken. Momenteel wordt binnen de OVAM gediscussieerd rond een eerste concept. Wanneer deze discussies zullen zijn afgerond, wordt het voorstel voorgelegd aan de betrokken industriële partners. Het definitieve voorstel van de OVAM zal in de gepaste wettelijke vorm moeten worden gegoten en aldus voorgelegd worden aan de SERV en de MINA-raad. Wat de milieu-audits betreft wordt momenteel binnen de commissie tot herziening van het milieurecht (de Commissie **Bocken**) gewerkt aan het deel „Bedrijfsinterne Milieuzorg” binnen het kaderdecreet Milieuhygiëne. In dit deel zullen bepalingen worden opgenomen met betrekking tot het doorvoeren van milieu-audits door bedrijven. Uiteraard zullen de SERV en MINA-raad worden betrokken bij de procedures tot de besluitvorming rond dit deel van het kaderdecreet.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 395
van 24 september 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

N 208 tussen Denderleeuw en Affligem — Aanleg

Het dossier van de expresweg N 208 sleept reeds aan van 1985. Eerst was er de problematiek rond de aanleg van een op- en afrittencomplex aan de autosnelweg Brussel-Oostende.

Einde 1993 is men nog maar in het beginstadium van de realisatie van de aanleg van de N 208.

Op 1 april 1982 keurde de toenmalige Vlaamse regering eenparig het huidige tracé goed. Mijn voorganger, wijlen Daan Vervaeke, ondernam verschillende parlementaire initiatieven opdat er schot in de aanleg zou komen. Ook ik stelde reeds herhaaldelijk vragen.

De brug over de Dender, ter hoogte van het industrieterrein van Liedekerke, is reeds voltooid. Nu rest alleen nog de verbindingsweg tussen deze brug en het op- en afrittencomplex in Affligem.

Op het investeringsprogramma voor het arrondissement Halle-Vilvoorde 1993 staat overigens vermeld onder punt B, Belangrijke economische projecten punt 21, N 208 Affligem-Denderleeuw 70 miljoen.

1. Kan de minister mij meedelen hoever het staat met de onteigeningen in Essene, Teralfene en Liedekerke ?
2. Wanneer kan men eindelijk werk maken van de effectieve aanleg van de N 208 ?

Antwoord

1. De stand der reeds uitgevoerde innemingen voor de aanleg van de N208 op het grondgebied van de verschillende gemeenten is de volgende :

1. Denderleeuw 35 van de 35 innemingen ;
2. Liedekerke 76 van de 101 innemingen ;
3. Ternat 7 van de 8 innemingen ;
4. Affligem 4 van de 28 innemingen.

Aan het comité tot aankoop van de onroerende goederen is gevraagd om de nodige goederen ten spoedigste aan te kopen.

De kredieten voor deze aankopen zijn ter beschikking.

2. De aanleg van de N208 **Affligem-Ternat-Liedekerke-Denderleeuw** is geprogrammeerd in twee delen.

Iste deel : vak Thontlaan (Denderleeuw) — Stationsstraat in Liedekerke.

Voor deze uitvoeringsfase zijn alle innemingen gerealiseerd. De aanbesteding heeft plaatsgehad op 28 september 1993.

De aanvatting van de werken mag worden verwacht in het voorjaar 1994.

2de deel : Stationsstraat (Liedekerke) — AIO/E40 autosnelwegencomplex in Affligem.

De aanbesteding is voorzien in 1995.

Vraag nr. 398
van 28 september 1993
van de heer J. DE MOL

Verhouding tussen intercommunales, provincies en gemeenten — Maatregelen

Intercommunales worden doorgaans als erg ondoorzichtige instellingen beschouwd. Dat heeft niet alleen met de getrapte samenstelling te maken, maar vooral met de huidige structuur en organisatie. Daarenboven is de informatieverstrekking aan de vertegenwoordigde besturen erg beperkt en oppervlakkig. In gemeenteraden noch in provincieraden is op een structurele manier discussie over de werking en de organisatie van de intercommunales mogelijk.

De Waalse minister van Binnenlandse Aangelegenheden heeft in een omzendbrief (17 mei 1993) dit probleem aangesneden en de gemeenten en provincies verzocht om voor de organisatie van die discussie te zorgen. De Waalse minister stelt dat de dialoog tussen de gemeente- en provincieraadsleden enerzijds en de intercommunales anderzijds op gang moet worden gebracht. De Waalse minister geeft tevens aan dat de intercommunales moeten zorgen “voor een volledige en duidelijke informatie aan de gemeente- en provincieraadsleden. Daarna zal een objectief en positief debat over de administratie van de door intercommunales beheerde aangelegenheden in de plaatselijke besturen

kunnen ontstaan”. Tevens moet de intercommunale op een zo ruim mogelijke manier de discussie over de toekomstige, strategische keuzen in haar **bestuursorganen**, in het bijzonder de algemene vergadering, organiseren. Dit veronderstelt tevens doorzichtige en **begrijpbare** informatie.

1. Ook in Vlaanderen is de discussie over de werking van intercommunales reeds lang aan de gang. De problemen van doorzichtigheid en kennis over de beleidskeuzen en strategieën doen zich hier eveneens voor. Zijn deze problemen de minister bekend ?
2. Welke initiatieven heeft de minister reeds genomen om aan die problemen een oplossing te geven ?
3. Hoe werden die initiatieven verspreid en wat is de evaluatie ervan ?
4. Hoe kan de relatie tussen de intercommunales enerzijds en gemeenten en provincies anderzijds worden verbeterd ?
5. Welke initiatieven heeft de minister reeds genomen om de doorzichtigheid van de intercommunales te verhogen ?
6. Werden er reeds voorstellen geformuleerd om de gemeenten en provincies aan te zetten op een structurele manier de beleidskeuzen van de intercommunales ter discussie te stellen ?

Op welke wijze en binnen welke krachtlijnen moeten deze besprekingen in de raden plaatsvinden ?

Antwoord

Ik vestig er de aandacht van het lid op dat de Gewesten krachtens artikel 2, paragraaf 6 van de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur de bevoegdheid hebben bekomen inzake de organieke wetgeving betreffende de intercommunales (wet van 22 december 1986).

Ik heb aan mijn administratie de opdracht gegeven te onderzoeken welke wijzigingen aan die organieke wetgeving zich opdringen, vanuit de ervaringen inzake het uitgeoefende toezicht op de intercommunales krachtens het decreet van 1 juli 1987 betreffende de werkwijze van, de controle op en de vaststelling van het ambtsgebied van intercommunales. Het is evident dat de door het lid gestelde problematiek bij dat onderzoek aan bod moet komen. Van zodra ik in het bezit ben van de resultaten van dit onderzoek, zal ik het lid ervan in kennis stellen.

Vraag nr. 399
van 30 september 1993
van de heer L. APPELTANS

Ontgrondingsdecreet — Beslissing

Tijdens de bespreking in de Vlaamse Raad van het ontwerp van griddcreet op 5 juli stelde de minister : “Voor de bescherming van de mergel-, klei- en zandgebieden verwijs ik naar het Structuurplan Vlaanderen. De beperkingen worden overigens decretaal vastge-

legd. De voorstellen tot bescherming kunnen worden overgemaakt aan de opstellers van het structuurplan.”.

Graag vernamen we van de minister of deze uitspraak inhoudt dat de Vlaamse regering afziet van een globaal ontgrondingsdecreet voor Vlaanderen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid het volgende meedelen. De aangehaalde verwijzing naar het Structuurplan voor Vlaanderen had alleen betrekking op de ruimtelijke aspecten van de ontgrondingen. Dat zal het globale ruimtelijke kader bepalen waaraan de verschillende sectoren hun ruimteaanspraken moeten toetsen.

De wijze van uitbating, enzovoort kunnen worden geregeld in ontgrondingsdecreten. Het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het grindfonds en tot regeling van de grindwinning is daartoe een eerste en belangrijke aanzet. Deze aspecten ressorteren evenwel niet rechtstreeks onder mijn bevoegdheid.

H. WECKX

**VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN**

Vraag nr. 188
van 22 september 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Taalgebruik bij Sabena — Maatregelen

Toen de federatie België Sabena aan Air-France overdroeg met een bruidsschat van 9 miljard frank werd er reeds gewaarschuwd voor het taalgebruik bij de Nationale Luchtvaartmaatschappij.

Zelfs de minister-president van de Vlaamse regering heeft moeten vaststellen dat een loopje genomen wordt met de taal van de meerderheid van de federatie.

De taalwetgeving is daarenboven van openbare orde.

Welke maatregelen neemt de minister ?

Antwoord

Sabena is onderworpen aan de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, met dien verstande dat de toepassing ervan in “de bedrijven voor internationaal luchtverkeer” afzonderlijk geregeld is (zie Koninklijk besluit van 10 oktober 1978, Belgisch Staatsblad van 29 november 1978).

Het ontbreekt mij aan gegevens om te kunnen nagaan of Sabena de wettelijke regels inzake taalgebruik geschonden heeft.

De controle op de toepassing van de taalwetten bij Sabena is overigens een exclusieve bevoegdheid van de federale minister van Verkeerswezen. Alleen minister Coëme is bevoegd om desgevallend maatregelen te nemen.

Vraag nr. 192
van 24 september 1993
van de heer J. ANSOMS

Jeugdbewegingen — Vormingswerk inzake veiligheid en gezondheid

De dienstplicht wordt afgeschaft. Dit heeft een aantal gevolgen voor onder meer scholen en jeugdbewegingen. Het is inderdaad zo dat via de legerdienst heel wat leerkrachten, opvoeders en jeugdleiders een vorming betreffende veiligheid en hygiëne gekregen hebben die van ongemeen nut was voor een veilige en gezonde organisatie van voornamelijk **outdoor-activiteiten**.

Wordt deze lacune die nu zal ontstaan, via het vormingswerk opgevangen ?

Antwoord

De landelijk erkende jeugdbewegingen hebben, voor zover het om jeugd- en jongerenbewegingen gaat, allen een vorming voor hun leiding.

Binnen deze vorming wordt aandacht besteed aan veiligheid en EHBO.

Daarenboven zijn er verschillende jeugddiensten die zich specialiseren in het opleiden van monitoren en hierbij steeds een onderdeel inzake veiligheid voorzien.

Tenslotte zijn er enkele organisaties zoals het Jeugd Rode Kruis, Jeugd en Gezondheid, Liberale Jongeren-service en Opvoeding en Vrijtijdsbesteding der Jongeren MJA, die biezonder werk maken van de thema's veiligheid en hygiëne in hun monitorenopleiding.

Vraag nr. 193
van 28 september 1993
van de heer W. VERREYCKEN

Taalgebruik — Tentoonstelling Antwerpen 93

Onder auspiciën van Antwerpen 93 wordt een tweetalige folder "Europa aan tafel — L'Europe à table" verspreid, waarvan ik een exemplaar als bijlage opstuur. Deze folder is in het Nederlands en het Frans opgesteld, wat mijns inziens getuigt van een verouderd, afstandnemend snobisme dat verwerpelijk is en niet meer past in de Vlaamse cultuur-fierheid.

Tegelijk lijkt het mij strijdig te zijn met de taalwetten vermits het hier wel degelijk om informatie gaat van een stedelijke instelling, een openbare dienst, wat nog eens extra onderstreept wordt door de officiële opening van de "Europa aan tafel"-tentoonstelling door de Antwerpse burgemeester die zeker namens het stadsbestuur zal optreden, dus namens een openbare dienst. Het lijkt mij zo te zijn dat deze openbare dienst de mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, uitsluitend moet stellen in de taal van het publiek.

Het antwoord op mijn vraag nummer 151 van 22 juli 1993 verwees naar mogelijke afwijkingen voor toeristische centra, en stipuleerde dat bij inroeping van dergelijke afwijking, mededelingen voor toeristen in ten min-

ste drie talen moeten worden gesteld. Zelfs deze ontwijkingsclausule kan in dit geval niet naar voren geschoven worden, gezien de tweetaligheid van de folder. Ik neem dus aan dat in dit geval de taalwet werd overtreden.

Kan de minister mij meedelen hoe hij het Antwerps stadsbestuur zal wijzen op die wetsovertreding ? Bestaat de mogelijkheid dat **degenen** die verantwoordelijk zijn voor deze cultuurnobistisch aanslag, ter verantwoording worden geroepen en eventueel een deel of de totaliteit van hun subsidie zou worden ingetrokken ?

Antwoord

De toeristische folder "Europa aan tafel — L'Europe à table", uitgegeven onder auspiciën van Antwerpen '93 is niet uitsluitend bestemd voor belangstellenden in het nederlandstalig gebied maar ook voor buitenlandse bezoekers.

Om in overeenstemming te zijn met de taalwetgeving moet deze folder in ten minste drie talen worden gesteld.

Het is de toezichhoudende overheid van de stad Antwerpen die in dit geval sanctionerend moet optreden voor zover de plaatselijke overheid niet zelf optreedt. De sancties bepaald in de taalwetgeving zijn uitsluitend van disciplinaire aard en moeten in verhouding staan tot de ernst van het vergrijp.

Ik zal dan ook mijn collega, de heer T. Kelchtermans, Vlaams minister bevoegd voor de ondergeschikte besturen, vragen erop toe te zien dat de taalwetgeving in het voorkomende geval nageleefd zou worden.

Vraag nr. 197
van 1 oktober 1993
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Bibliotheekdecreet — Toepassing door gemeenten

1. Welke Vlaamse gemeenten voldoen aan de criteria van het bibliotheekdecreet ?
2. Hoeveel gemeenten beschikken nog niet over een openbare bibliotheek ?
3. Hoeveel gemeenten bereiken respectievelijk 75, 50 en 25 percent van de oppervlakenorm ?

De oppervlakenormen die het decreet oplegt worden in de praktijk door heel wat gemeenten als overdreven beschouwd. Vanuit hun zin voor een spaarzaam bestuur aarzelen deze gemeenten bijkomende ruimten te voorzien.

4. Welke zijn de maatregelen ten opzichte van de gemeenten die niet voldoen aan de decretale oppervlakenorm ?
5. Is intrekking of vermindering van de subsidies mogelijk ?
6. Bestaat er een evaluatie van de bestaande oppervlakenorm ? Zo ja, wat zijn de conclusies ?

7. Is aanpassing van de oppervlakenorm mogelijk ?

Antwoord

Momenteel zijn er nog 57 Vlaamse gemeenten van de 308 die niet beschikken over een erkende openbare bibliotheek.

Wat de oppervlakenorm van de vragen 3 tot 7 betreft is het ons niet duidelijk wat het lid bedoelt :

- zijn het de bouwnormen, dan kunnen wij meedelen dat deze normen worden gehanteerd in functie van de uitdovende subsidiëringsregeling voor de bouw of verbouwing van openbare bibliotheken. Deze normen werden afgeleid uit de bepalingen van de uitvoeringsbesluiten met betrekking tot collectie en afdelingen ;
- als het om de erkenningsnormen gaat, verwijzen wij naar de wetgeving die bepaalt dat „om erkend te kunnen worden de lokalen die bestemd zijn voor de collecties in hun oppervlakte voldoende moeten zijn voor het verantwoord plaatsen van het vereiste minimum bezit en voor de verplichte aangroei gedurende ten minste twee jaar na de erkenning. Een openbare bibliotheek kan maar erkend blijven, als er voortdurend een reserveruimte voor de jaarlijkse aangroei van de collecties blijft bestaan”.

Als er na de erkenning nog onvoldoende ruimte is heeft dit heel dikwijls te maken met het onvoldoende wieden van de collectie en onvoldoende afvoer.

Vele openbare bibliotheken hebben inderdaad een ruimteprobleem als gevolg van de uitbreiding van de collectie.

Indien de gemeente een expansief beleid voert naar de collectie zou zij er ook voor moeten zorgen dat de ruimte van de bibliotheek voldoende is om de steeds aangroeiende collectie verantwoord is onder te brengen zodat haar investering in boeken en andere materialen zo optimaal mogelijk kan renderen naar de gebruiker.

Vraag nr. 199 van 8 oktober 1993 van de heer M. CAPOEN

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 303
van 8 oktober 1993
van de heer M. Capoen
Blz. 5.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord op zijn vraag zal verstrekt worden door de heer L. Van den Brande, ministerpresident van de Vlaamse regering.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 250 van 28 september 1993 van de heer L. STANDAERT

Lichamelijke opvoeding — Medische attesten voor vrijstelling

De leerkrachten lichamelijke opvoeding (LO) worden de laatste jaren geconfronteerd met een zich snel verspreidende nieuwe plaag : de medische attesten die leerlingen voor korte of langere periode vrijstelt van de lessen LO. Aangezien noch de bestaande reglementeringen noch de directies kant en klare oplossingen hebben of opleggen, wil ik de minister de meest voorkomende vragen in dit verband voorleggen.

1. Alle leerkrachten LO klagen over het ieder schooljaar groter aantal vrijstellingen van de lessen LO via medische attesten. Heeft het ministerie al onderzoek gedaan in die richting ? Bestaan er statistische gegevens in dit verband ?
2. Leerkrachten LO weten helemaal niet wat aangevraagd met de groep vrijgesteld. Meestal pogen ze die leerlingen op een zinvolle of zinloze manier de lesuren te laten doorbrengen. Maar ook toezicht is niet steeds mogelijk. Hoe kan een leerkracht leerlingen begeleiden bij een **duurloop** bijvoorbeeld en tegelijkertijd toezicht houden op de vrijgestelden ? Wat is het standpunt van de minister ?
3. Kan een leerkracht medische attesten naast zich neerleggen als overduidelijk blijkt dat de betrokken leerling wel degelijk in staat is aan de lessen LO deel te nemen ? Nogal wat semi-professionele leerlingen-sportbeoefenaars krijgen vanwege hun club een attest mee om eventuele kwetsuren te vermijden. Wat is het standpunt van de minister in deze ?
4. Onder welke omstandigheden kan een delibererende klasseraad beslissen een leerling een herexamen LO op te leggen ? Kan een leerling in principe de toegang tot het volgende schooljaar ontzegd worden alleen op grond van het niet slagen of het niet komen opdagen voor het (her)examen LO ?
5. Wat moet een instelling aanvangen met leerlingen die een medisch attest krijgen voor vrijstelling voor een heel schooljaar ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het volgende mededelen.

1. In verband met de feiten : het is nogal overtrokken te beweren dat alle leerkrachten zouden klagen over een stijgend aantal vrijstellingen van de les lichamelijke opvoeding op basis van een medisch attest. Voor zover wij dat tijdens de schooldoorlichtingen en **sub/fin** onderzoeken konden vaststellen is het een fenomeen dat eerder gelokaliseerd voorkomt. Met andere woorden bepaalde scholen hebben er

meer last van dan andere. Bovendien is het ook sterk afhankelijk van de onderwijsvorm.

Voor zover mij bekend, werd er nergens systematisch onderzoek verricht ten aanzien van deze problematiek. Wel hebben verschillende mensen heel wat gegevens verzameld en op basis hiervan zijn een reeks bloemlezingen ontstaan over het soort attesten waarmee leerlingen vrijstelling van de les lichamelijke opvoeding kunnen (of proberen te) verkrijgen. Zo kunnen we volgende attesten onderscheiden :

- ouderattesten ;
- trainerattesten ;
- doktersattesten : hier onderscheiden we **doktersattesten** op basis van medische indicaties en **doktersattesten** op basis van geloofsovertuiging (b.v. het vrijstellen van migrantenleerlingen voor de zwemles omwille van godsdienstige motieven) ;
- attesten uitgereikt door kinesitherapeuten.

De wettelijke bepaling waarbij elke school verplicht is een schoolreglement op te stellen dat door de ouders of de meerderjarige leerling dient te worden ondertekend, heeft ertoe geleid dat heel wat scholen deze kans aangegrepen hebben om de attestenproblematiek te officialiseren. Dit betekent dat de vakwerkgroep lichamelijke opvoeding via het schoolreglement bepaalde afspraken kracht van wet kan geven. Het gaat hier bijvoorbeeld over afspraken zoals :

- een ouderattest is slechts geldig voor één les ;
- voor vrijstelling van twee opeenvolgende lessen is een medisch attest vereist ;
- een leerling kan maximaal 3 ouderattesten per schooljaar voorleggen, vanaf de vierde maal niet-deelname is een medisch attest vereist ;
- wanneer een doktersattest een langdurige vrijstelling van de les voorschrijft (bijvoorbeeld 6 weken) dan wordt de leerling doorverwezen naar de schoolarts die contact kan opnemen met de voorschrijvende arts.

Het al dan niet opnemen van dergelijke reglementering in het schoolreglement en het afdwingen van de naleving ervan is uiteraard sterk gebonden aan de steun vanwege de directie.

2. In verband met de opvang van vrijgestelde leerlingen :

De leerplannen van de verschillende netten geven ter zake richtlijnen. Algemeen kan worden gesteld dat de leerlingen die niet deelnemen aan de les lichamelijke opvoeding een vervangtaak krijgen. Zij worden op deze taak ook beoordeeld. Aan de concrete uitwerking van wat een dergelijke taak precies moet inhouden wordt gewerkt. Men zoekt hierbij naar een aantal eenvormige principes zoals :

- de omvang van de taak : deze moet uitvoerbaar zijn binnen de duur van de les ;
- de opdracht moet aangepast zijn aan het niveau van de leerling : bijvoorbeeld een synthese **ma-**

ken van een tekst is geen geschikte opdracht voor een leerling uit AB ;

- de inhoud van de taak moet zinvol zijn voor de leerling en een leereffect hebben ten aanzien van de lichamelijke **opvoedingdoelstellingen** ;
- de taak wordt gemaakt tijdens de les lichamelijke opvoeding en onder toezicht van de leraar lichamelijke opvoeding. (Dit laatste kan in sommige gevallen voor problemen zorgen : bij bepaalde activiteiten of bij bepaalde weersomstandigheden kan het zijn dat de betrokken leerkracht geen toezicht kan houden op de vrijgestelde leerlingen. In een dergelijk geval dient er binnen de school naar een oplossing te worden gezocht. Uiteraard worden deze oplossingen op voorhand structureel uitgewerkt (bij het begin van het schooljaar) en worden de leerlingen expliciet geïnformeerd over wat hen precies te doen staat .)

3. Het medisch attest

Een leerkracht lichamelijke opvoeding kan in geen enkel geval een medisch attest naast zich neerleggen. (Ook als overduidelijk blijkt dat de betrokken leerling wel in staat is tot sportbeoefening.) In feite situeert zich hier het hele knelpunt. Geen enkele leerkracht lichamelijke opvoeding heeft bezwaar tegen het vrijstellen van leerlingen van de les lichamelijke opvoeding wanneer dit noodzakelijk blijkt. Het probleem stelt zich pas bij de (vermeende) „**onterechte**” vrijstelling. In het verleden zijn er al pogingen ondernomen om hieromtrent tot een dialoog te komen tussen artsen en leraren lichamelijke opvoeding. Dit was tevergeefs. Men botst hier steeds op het „medisch beroepsgeheim”.

Ondanks de **weigering** van de artsen om hieraan structureel te willen verhelpen, bestaan er toch interessante initiatieven van **leraren** lichamelijke opvoeding om aan dergelijke situaties te verhelpen.

- Een gesprek met de leerling, waarbij de leerkracht aandringt dat de arts zou specificeren wat de leerling wel en niet mee mag doen. In heel wat gevallen geeft dit aanleiding tot bezinning bij artsen en resulteert dit in meer „**selectieve**” vrijstellingen. Het overleg dat in het verleden heeft plaats gehad (tussen de begeleiding van het NVKSO en de Orde van de Geneesheren) had ertoe geleid dat de begeleiding een ontwerp van een aangepast medisch attest had ontwikkeld waarbij de arts kon specificeren wat de leerling wel en niet kan meedoen.

Dit aangepast medisch attest kreeg niet de goedkeuring van de Orde van de Geneesheren. Het wordt echter door heel wat leerkrachten aan de leerlingen meegegeven om door de arts te laten invullen. Ook heel wat huisartsen maken er spontaan gebruik van.

- In Sint-Niklaas bijvoorbeeld zijn de leerkrachten lichamelijke opvoeding van enkele scholen erin geslaagd in samenwerking met de schoolarts een systeem uit te werken dat mistoestanden voorkomt of oplost. De vrijgestelde leerling geeft

onder gesloten omslag een formulier af aan de schoolarts, waarop de bevindingen van de arts vermeld staan. De schoolarts kan vervolgens contact opnemen met de arts en in overleg kan er dan bepaald worden wat de leerling **nogwel** kan meedoen. Dit heeft ertoe geleid dat artsen in deze regio veel selectiever zijn bij het voorschrijven van vrijstellingen voor de les lichamelijke opvoeding.

4. De omstandigheden waaronder een delibererende klasseraad kan beslissen de leerling een bijkomende proef te laten afleggen voor lichamelijke **opvoeding** zijn dezelfde als voor alle andere vakken. Bij de beslissing **van de** delibererende klasseraad in verband met het al **dan niet overgaan** naar een volgend leerjaar dient het vak lichamelijke opvoeding behandeld te worden zoals alle andere **vakken** uit de basisvorming.
5. Voor het antwoord op de vijfde vraag verwijs ik naar de bemerkingen bij punt 2.

Vraag nr. 251
van 28 september 1993
van de heer L. STANDAERT

Eenheidstype — Anomalieën in de derde graad

Nu het eenheidstype het eerste jaar van de derde graad bereikt heeft, komen de eerste onbegrijpelijke toestanden aan de oppervlakte. Zo worden leerlingen die in de derde graad opteren voor een richting met moderne talen in het eerste jaar samengeplaatst met leerlingen die al in het tweede jaar van de tweede graad in een richting moderne talen zaten. Zo worden twee groepen leerlingen samengebracht, één voor wie Duits een heel nieuw vak is, en één die al een jaar Duits achter de rug hebben.

Vroeger deden zich dergelijke toestanden ook voor, maar toen betrof het echter alleenstaande gevallen van leerlingen die veranderen van school of net. Toen kon dit relatief gemakkelijk via bijlessen op individuele basis bijgewerkt worden. Nu betreft het echter in de meeste gevallen halve klassen. Ofwel herbegint de leerkracht van nul en poogt in recordtempo de stof van het tweede jaar van de tweede graad in enkele lessen te herhalen. In dit geval beginnen de nieuwe leerlingen op manke basis aan hun studie Duits en vervelen de "anciens" zich. Ofwel bouwt de leerkracht voort met de leerlingen die reeds Duits kregen en zijn de nieuwelingen reddeloos verloren. In de praktijk haalt ook binnenklasdifferentiatie niets uit omdat blijkt dat de "gap" tussen de twee groepen op deze manier alleen maar groter wordt.

Wat is het standpunt van de minister ?

Antwoord

Ik vestig de aandacht van het lid op de volgende elementen.

1. De mogelijke samenstellingen van leerlingen in het voltijds gewoon secundair onderwijs liggen vervat in een aan de inrichtende machten en onderwijsinstellingen geadresseerde omzendbrief van 30 juni 1993, referte S028.

Als algemene regels gelden :

- 1° elke samenstelling voor vakken en specialiteiten waarvoor het goedgekeurde leerplan hetzelfde is, is toegelaten ;
- 2° eveneens aanvaard zijn verticale samenstellingen voor alle vakken en specialiteiten van dezelfde studierichting en onderwijsvorm op het niveau van dezelfde graad (tweede, respectievelijk derde graad), voor zover kan worden aangetoond dat het goedgekeurde leerplan voor elk vak of elke specialiteit in hoofde van de leerling gerealiseerd wordt.

Indien door onderwijsinstellingen ongeoorloofde groeperingen van leerlingen worden doorgevoerd, dan kan dit worden vastgesteld op basis van het dossier jaarlijkse inlichtingen dat door elke school aan de bevoegde administratie secundair onderwijs wordt overgemaakt en/of door de onderwijsinspectie van de Vlaamse Gemeenschap. In voorkomend geval zullen de zich opdringende maatregelen worden getroffen.

2. De reglementaire bepalingen rond de organisatie van het voltijds gewoon secundair onderwijs zijn opgenomen in het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 maart 1991 (althans wat de **eenheidsstructuur** betreft). In dit besluit worden ook de **toelatings-** en **overgangsvooivaarden** voor leerlingen weergegeven.

Bondig gesteld geldt dat in de eerste vijf leerjaren van bedoeld onderwijs een leerling van onderwijsvorm en/of onderverdeling mag veranderen, voor zover het in het onmiddellijk lager leerjaar behaalde oriënteringsattest deze studieverandering niet uitsluit.

In concreto impliceert dit wel dat een leerling die in een bepaald leerjaarniveau met een voor hem nieuwe opleiding start normaliter een groter **aanpassingsproces** moet doorlopen in vergelijking met een leerling die in het leerjaar voordien reeds geheel of ten dele een analoge opleiding heeft gevolgd.

Het behoort uiteraard tot de bevoegdheid van de toelatingsklasseraden en delibererende klasseraden de leerlingen zo objectief en adequaat mogelijk te informeren over verdere studiekansen, steeds rekening houdend met de vrije onderwijskeuze.

3. Het decreet betreffende het onderwijs — II van 31 juli 1990 voorziet in de mogelijkheid inhaallessen te organiseren in de eerste vijf leerjaren van het voltijds gewoon secundair onderwijs. Dergelijke lessen kunnen tegemoet komen aan eventuele noden die ontstaan tijdens het studiecursus ingevolge verandering door een individuele leerling van onderwijsvorm en/of onderverdeling.
4. Het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1990 behelst de vaststelling van het pakket "uren-leeraar" in het voltijds gewoon secundair onderwijs.

Rekening houdend met de specifieke onderwijsstructuur en de leerlingenbevolking, verdeeld over de onderscheiden structuuronderdelen, wordt elk schooljaar voor elke afzonderlijke onderwijsinstelling een pakket uren-leeraar berekend.

Met inachtnaam van zekere beperkingen, is de aanwending van dit volume uren-leraar volkomen vrij, wat betekent dat de school het zowel kan besteden aan effectieve uren als aan uren die geen lessen zijn, zoals inhaallessen, pedagogische begeleiding, pedagogische coördinatie . . . Dit kadert in de pedagogische autonomie die door de wetgever aan de **inrichtende** machten van het onderwijs is verleend.

De wijze van aanwending van het pakket **uren-leraar** bepaalt de samenstelling van de respectieve klassen.

5. In elk geval dient de onderwijsinstelling er steeds voor te zorgen dat bij de **reële** schoolorganisatie de volledige afwerking van de gehanteerde en door de onderwijsoverheid goedgekeurde lessentabellen en leerprogramma's wordt gewaarborgd.

Vraag nr. 252
van 28 september 1993
van de heer L. STANDAERT

Sluiting School voor Moderne Beroepen in Kortrijk — Eén jaar later

Op 1 september 1992 sloot de minister de School voor Moderne Beroepen, Doorniksewijk 10 in Kortrijk. Een jaar later is het misschien gepast te vragen naar de afwerking van dit dossier.

1. Zijn er in het afgelopen jaar uitspraken geweest van rechtbanken die ook de financiële kant van dit dossier tot een einde hebben gebracht ?
2. Is er een definitief einde gekomen aan de touwtrekkerij rond de V.Z.W. van de inrichtende macht van de voormalige school ?
3. Wat is er, één jaar na datum, geworden van de daar tewerkgestelde leerkrachten ? Hoeveel zijn er nog volledig boventallig, die nergens anders gereffecteerd kunnen worden ? Hoeveel leerkrachten zijn toch ergens anders aan het werk geraakt ?

Antwoord

1. Het is mijn diensten niet bekend dat er het voorbije jaar uitspraken van **gerechtelijke** instanties zijn geweest die rechtstreeks verband houden met de feiten die aan de grondslag hebben gelegen van de overheidsbeslissing om vanaf het schooljaar 1992-1993 de te Kortrijk gevestigde School voor Moderne Beroepen uit te sluiten van erkenning en subsidiëring.
2. Omwille van deze niet-erkenning/subsidiëring vervalt voor het onderwijsdepartement elke relevantie inzake het controversieel karakter rond de inrichtende macht van bedoelde onderwijsinstelling.
3. Aangezien de werkzaamheden van de interprovinciale en nationale reffectatiecommissies nog niet beëindigd zijn, kunnen nog geen cijfers meegedeeld worden. Zodra de werkzaamheden inzake reffectatie en wedertewerkstelling gedaan zijn, zal aan het lid rechtstreeks op punt 3 geantwoord worden.

Vraag nr. 253
van 28 september 1993
van de heer H. SUYKERBUYK

Controle schoolboeken — Taalpolitieke standpunten

De Nederlandse uitgeverij Wolters Noordhoff geeft "Taaldidactiek aan de Basis" uit. Daarin staat uitdrukkelijk dat Vlaanderen niet tot de Nederlandse taalgemeenschap behoort. Uitgerkend dat boek wordt aan Vlaamse scholen verkocht.

Als de minister van oordeel zou zijn dat hier iets aan schort — en dat is een minimalistisch uitgangspunt —, welke maatregelen neemt hij dan om dit te voorkomen ?

Is er controle op de schoolboeken die in het onderwijs worden gebruikt ?

Vindt de minister niet dat schoolboeken die in erkende onderwijsinstellingen worden gebruikt, een aanvaardbaar uitgangspunt inzake taal en cultuur moeten hebben ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat in het boek „Taaldidactiek aan de basis” van de Uitgeverij Wolters-Groningen, 4e druk, 1992, blz. 126, inderdaad volgende merkwaardige uitspraak prijkt : „De grenzen van de Nederlandse taalgemeenschap vallen samen met de staatsgrenzen. Dat betekent dat we Vlaanderen, hoewel de **variëteiten** die daar gesproken worden grote gelijkenis en verwantschap vertonen met het Nederlands, niet tot de Nederlandse taalgemeenschap rekenen.”

Zoals de titel van het boek aangeeft betreft het een studieboek voor leerkrachten van het basisonderwijs, en is het dus niet bestemd om door leerlingen te worden aangewend als leermiddel of schoolboek.

Ik acht het principieel volstrekt uit den boze, en overigens wettelijk uitgesloten, om enige preventieve controle uit te oefenen op de inhoud van studiemateriaal dat door leerkrachten wordt gebruikt, met het oog op de invulling van hun pedagogisch-didactische opdrachten. Het lid zal het met mij eens zijn dat censurerende maatregelen, die inherent zijn aan dergelijke controle, fundamenteel strijdig zouden zijn met ons democratisch rechtsbestel.

Het spreekt voor zich dat de uitspraak van de betrokken Nederlandse auteur, die daarmee louter getuigt van bekrompen, taalchauvinisme, niet strookt met de officiële, zowel Belgische als Nederlandse opvattingen met betrekking tot de afbakening van het Nederlandse taalgebied, zoals onder meer tot uitdrukking gebracht in het Belgisch-Nederlands verdrag inzake de Taalunie van 9 september 1980. Dit verdrag betreft onder andere het gemeenschappelijk bepalen van de officiële spelling en spraakkunst van de Nederlandse taal in zowel Vlaanderen als Nederland.

Ik heb er het volste vertrouwen in dat de **onderwijsgevend**en in Vlaanderen zich bij de invulling van hun concrete lesactiviteiten laten leiden door deze officiële

stellingname, en niet hun inspiratie zullen zoeken in het individuele standpunt van voornoemde auteur.

Vraag nr. 254
van 4 oktober 1993
van de heer M. BOURGOIS

Lagere scholen — Verdeling per net en toewijzing extra-lestijd

1. Kan de minister mij de verdeling meedelen van het aantal lagere scholen per net (gemeenschaps-, vrij gesubsidieerd, gemeentelijk onderwijs enzovoort) ?
2. Kan de minister mij de verdeling van extra-lestijd meedelen naar gelang het onderwijsnet waartoe de lagere school behoort ? Met andere woorden : hoeveel lagere scholen van het gemeenschaps-, van het vrij, en van het gemeentelijk onderwijs kregen extra-lestijd toegewezen ?

Antwoord

1. Voor het schooljaar 1992-1993 is de verdeling van het aantal basisscholen en lagere scholen per net de volgende :
 - aantal scholen van het gemeenschapsonderwijs : 328;
 - aantal gesubsidieerde officiële scholen : 515;
 - aantal gesubsidieerde vrije scholen : 1.382.
2. Verdeling van de extra-lestijden per net :
 - gemeenschapsonderwijs : 184 scholen kregen extra-lestijden ;
 - gesubsidieerd officieel onderwijs : 279 scholen kregen extra-lestijden ;
 - gesubsidieerd vrij onderwijs : 859 scholen kregen extra-lestijden.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 148
van 8 oktober 1993
van de heer M. CAPOEN

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 303
 van 8 oktober 1993
 van de heer M. Capoen
 Blz. 5.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord **op** deze vraag zal verstrekt worden door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
 EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 62
van 27 september 1993
van de heer J. DE ROO

Gezondheidsproblemen bij jonge mensen — Maatregelen

Gezondheid betekent welzijn op lichamelijk, psychisch en sociaal vlak.

De gezondheidsproblemen die zich voordoen bij jonge mensen zijn vooral een gevolg van een bepaalde levensstijl : gebrek aan beweging, passieve vrijetijdsbesteding, onaangepaste en onevenwichtige voedingsgewoonten.

Welke maatregelen neemt de overheid om bij te dragen tot een actieve levensstijl van de jongeren ?

Antwoord

Met betrekking tot gezondheidsproblemen bij jongeren worden vanuit het preventief gezondheidsbeleid tal van maatregelen genomen.

Deze maatregelen situeren zich op verschillende terreinen en worden vanuit verschillende budgetten gesubsidieerd binnen het globaal programma Medisch Sociaal Beleid — 42.2. Niet alle programma's bieden specifieke interventies aan met betrekking tot het bevorderen van een actieve levensstijl. Steeds meer wordt geprobeerd om in het preventief gezondheidsbeleid de principes van de algemene gezondheids promotie in te voeren. Dit impliceert dat men vertrekt vanuit een breed en positief geformuleerd gezondheidsbegrip waarbij rekening wordt gehouden met tal van beïnvloedende factoren.

Een van de factoren is dan ook vaak het bevorderen van een actieve levensstijl.

Hierna volgt een overzicht van specifieke en meer algemene gezondheidsbevorderende initiatieven ten aanzien van jongeren.

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 juli 1985 betreffende de verplichtingen en de opdrachten inzake het medisch schooltoezicht bepaalt in artikel 13, paragraaf 1, 4° dat elke equipe van het MST tot opdracht heeft het verstrekken van adviezen aan ouders en school in verband met preventieve gezondheidszorg, inzonderheid op het gebied van hygiëne, voeding, schoolmaaltijden, veiligheid, lichamelijke opvoeding en sport. De adviezen dienen meegedeeld te worden aan het begeleidend psyche-sociaal centrum. In paragraaf 6 van bovenvermeld artikel wordt het ondersteunen van programma's inzake gezondheidsvoorlichting en -opvoeding in het onderwijs ook als opdracht van de equipe vermeld.

Artikel 14 meldt verder dat tijdens en op grond van een medisch onderzoek van een leerling hun mondelinge adviezen en praktische aanwijzingen van medische

aard verstrekt worden met betrekking tot gezonde leefgewoontes, vrijetijdsbesteding en eventuele sportbeoefening.

Artikel 17 voorziet in een gecoördineerd **activiteiten**-programma dat door de coördinerend geneesheer in overleg met het schoolhoofd, de directeur van het PMS-centrum en de afgevaardigde van de oudervereniging moet worden opgesteld en waarin de opdrachten van het artikel 13 dienen te worden geconcretiseerd en voorgelegd.

Momenteel wordt onderzocht hoe in de toekomst een concretisering van de samenwerking tussen de équipes MST en de leerkrachten lichamelijke opvoeding kan worden bewerkstelligd met als doel de fysieke fitheid en gezondheid bij schoolgaanden te bevorderen.

Hierover werd door de Wetenschappelijke Vereniging van de Jeugdgezondheidszorg in samenwerking met het ILO van de KUL een studie opgezet die door de toenmalige Vlaamse minister van Volksgezondheid, de heer Weckx, werd gefinancierd en door de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, mevrouw Detiège, werd opgevolgd. Het eindrapport is op de administratie beschikbaar.

In het raam van de projecten gezondheidspromotie 1993 (b.a. 33.58) worden 2 projecten gesubsidieerd rond jongeren en actieve levensstijl :

1. „Punch” (Mutualiteiten Jonge Arbeiders)

Doelstellingen :

- opzetten van een wetenschappelijk fitnessonderzoek in de scholen bestaande uit negen tests, voor jongeren van 12 jaar en ouder ;
- verzamelen van gegevens over de levensstijl, zoals rook-, drank- en eetgewoonten, mobiliteit met betrekking tot schoolverkeer en sportparticipatie ;
- afleveren van informatieboekje en zelfklever met individuele score aan elke deelnemer ;
- samenwerken met het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie met het oog op de structurering van een functionele werkgroep rond dit thema ;
- samenwerken met **Proges** en Rode Kruis waarbij toegang wordt verleend tot elkaars initiatieven ;
- toewijzen van coördinerende rol aan **BLOSO**.

2. „Ik Sport Keiveilig” (Rode Kruis)

Doelstellingen :

- opstarten van een voorlichtingscampagne over de preventie van sportletsels bij kinderen en jongeren van 6 tot en met 14 jaar, waarbij **jeugd**-sportbegeleiders en ouders betrokken worden ;
- algemene sensibilisering door het opstellen van twaalf algemene richtlijnen die in feite geldig zijn voor alle sportbeoefenaars en van toepassing voor bijna alle sporten ;
- specifieke benadering van de sporten voetbal, volleybal en basketbal en gericht op de thema's fairplay, training en sportuitrusting ;

- uitwerken van subthema's ;
- opmaken van een effectevaluatie ;
- samenwerken met het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie met het oog op de structurering van een functionele werkgroep rond dit thema ;
- samenwerken met **Proges** en MJA waarbij toegang wordt verleend tot elkaars initiatieven ;
- toewijzen van coördinerende rol aan **BLOSO** ;
- samenwerken met **KVIP** in functie van de latere integratie van dit deeldomein in de voorziening rond veiligheid, waarin ook **BLOSO** zal zijn vertegenwoordigd.

Naast deze specifiek op actieve levensstijl gerichte initiatieven vermelden we een aantal andere projecten die ook met kredieten voor gezondheidspromotie worden gesubsidieerd.

— Het project De Gezonde School (progres v.z.w.)

Proges is de uitvoerende instantie van de Stuurgroep GVO in het Onderwijs. Binnen het project is men dit jaar gestart met 12 pilotscholen. Bedoeling is hier om de school als organisatiestructuur te benaderen en deze in haar totaliteit te gebruiken om gezondheid te bevorderen. Hierbij komen zeker aspecten van lichamelijke opvoeding, beweging en actieve-gezonde leefstijl aan bod.

— Het project De Uitdaging (Proges v.z.w.)

Dit project kadert initieel in de middelenpreventie maar beoogt niet de kennisoverdracht omtrent drugs. Wel wordt gestreefd naar het vergroten van de persoonlijke en sociale vaardigheden van de jongeren. Een van de elementen van het programma legt sterk de nadruk op de positieve waarde van het actief problemen oplossen binnen een „uitdaginge natuurlijke omgeving”. Tal van aspecten van de zogenaamde Buitensporten komen hier aan bod.

Wat het luik voeding en voedingsgewoonten betreft is er een overeenkomst afgesloten met de dienst van professor De Backer (UZ-Gent) met als bedoeling de vele visies en initiatieven én de vele actoren die actief zijn met betrekking tot deze thematiek te structureren. Eens deze structuur geoperationaliseerd, is het de bedoeling deze op te nemen in de structuur van het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie. Daarnaast zijn er hier heel wat sensibiliseringscampagnes in het brede kader van de algemene kankerpreventie.

Tevens werd aan de raad voor Medisch Verantwoorde Sportbeoefening om advies gevraagd om in dit najaar een sensibiliseringscampagne op touw te zetten rond gezond sporten. Een actie die zich richt naar jongeren en het brede publiek. Van een tijdelijke kleine werkgroep wordt hieromtrent eerstdaags het advies verwacht.

Vraag nr. 65
van 1 oktober 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN-radiospotjes voor griepvaccinatie — Naam minister

Geregeld worden op de BRTN-radio-spotjes **uitgezon-**

den om de bevolking uit te nodigen zich tegen de griep te laten vaccineren. Aan het einde van die boodschap wordt telkens vermeld dat het om een initiatief gaat van het ministerie, waarbij dan ook de naam van de minister uitdrukkelijk wordt vermeld.

Kan de minister mij meedelen of er enig openbaar nut is verbonden aan de vermelding van haar naam, tenzij dan dat zij op wat meer naam bekendheid hoopt met het oog op verkiezingen ?

Antwoord

Op de vraag van het lid, kan ik meedelen dat in de betreffende spotjes over griepvaccinatie niet vermeld wordt dat het om een initiatief gaat van het ministerie maar wel dat de campagne loopt „onder bescherming van”.

De spotjes en het initiatief gaan uit van de v.z.w. Om-trent Gezondheid die hiervoor nooit werd gesubsidieerd. Wel is mij als Vlaams minister bevoegd voor gezondheidspreventie en -promotie, de toelating gevraagd mijn functie en naam te mogen gebruiken als bijkomend incentive naar de doelgroep toe. Mag ik er het lid dan ook op wijzen dat de naam bekendheid gebruikt wordt ter ondersteuning van dit volwaardig preventie-initiatief en niet omgekeerd.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 95

van 21 september 1993

van mevrouw M. TYBERGHIEN-VANDEBUSSCHE

Bejaardenzorg arrondissement Oostende-Veurne-Diksmuide - Opvangmogelijkheden

Het bejaardenprobleem of de vergrijzing van de bevolking is een belangrijk gegeven dat het beleid voor de toekomst mee zal bepalen.

1. Graag kreeg ik een zicht op het aantal bejaarden vanaf 60 jaar in het arrondissement Oostende-Veurne-Diksmuide, met procentueel het aandeel in het totaal van de bevolking, zo mogelijk opgesplitst per kanton, respectievelijk Veurne, Diksmuide en Oostende.
2. Hoeveel inrichtingen inzake opvang bestaan er in deze kantons, namelijk :
 - rusthuizen met het aantal woongelegenheden ;
 - serviceflats met het aantal woongelegenheden ?
3. Welke nieuwe initiatieven en hoeveel bijkomende opvangmogelijkheden zijn er in realisatie, en in plan-fase ? Met hoeveel aan subsidiëring in totaal ?

Antwoord

1. Op basis van de bevolkingstoestand van 1 januari 1992 worden het aantal bejaarden vanaf 60 jaar in

de kantons Veurne, Diksmuide en Oostende en de procentuele verhouding ervan tot de totale bevolking als volgt bepaald :

Kanton	Bevolking	Bejaarden	% -verhouding
Diksmuide	47.442	10.427	21,98
Oostende	138.968	33.322	23,98
Veurne	53.825	13.304	24,72
Totaal	240.235	57.053	23,75

2. Op 1 januari 1993 telden deze kantons volgende bestaande voorzieningen voor bejaarden :

Kanton	Rusthuizen	Woongelegenheden	Serviceflats-complexen	Wooneenheden
Diksmuide	8	593	0	0
Oostende	27	1.592	1	30
Veurne	9	583	0	0
Totaal	39	2.768	1	30

3. Op 1 januari 1993 werden volgende bijkomende voorzieningen voor bejaarden gepland :

Kanton	Nieuwe rusthuizen (nieuwe en/of uitbreiding van bestaande)	Woongelegenheden	Serviceflats-complexen	Wooneenheden
Diksmuide	0	38	4	100
Oostende	3	142	15	517
Veurne	1	170	8	218
Totaal	4	350	27	835

Van deze aantallen worden volgende projecten met subsidiëring gerealiseerd :

8 rusthuisprojecten met in totaal 501 woongelegenheden, waarvan 329 ter vervanging van bestaande woongelegenheden ;

9 serviceflatgebouwen met in totaal 303 wooneenheden.

Vraag nr. 99

van 4 oktober 1993

van de heer P. TANT

Bijzondere jeugdbijstand — Preakkoord lonen en arbeidsvoorwaarden

Graag kreeg ik nadere toelichting betreffende punt 5.1.5. laatste paragraaf van het preakkoord betreffende de lonen en arbeidsvoorwaarden in het paritair comité nummer 319 van 7 september 1993 :” Bovendien wor-

den specifieke moeilijkheden ondervangen door het ter beschikking stellen van 92 FTE-banen in 1994.“.

Betekent het ter beschikking stellen van 92 FTE-banen (full time equivalent) in de bijzondere jeugdbijstand in 1994 een definitieve maatregel of geldt deze maatregel alleen voor 1994 en vervalt hij aldus op 1 januari 1995 ?

Antwoord

Op 20 september 1993 werd met de werknemers en een gedeeltelijke vertegenwoordiging van de werkgevers een definitief akkoord afgesloten betreffende de sociale programmatie in de sector van de opvoedingsinstellingen. Punt 5.1.5. van dit akkoord voorziet in de garantie van behoud van de globale, huidige tewerkstelling in de sector van de bijzondere jeugdbijstand.

Bovendien worden in de loop van 1994, 92 voltijdse banen ter beschikking gesteld om specifieke moeilijkheden inzake tewerkstelling, die zouden voortvloeien uit de reorganisatie van de sector, op te vangen. Deze bijkomende tewerkstelling vindt haar grondslag in reglementaire bepalingen inzake de personeelsformaties van de voorzieningen bijzondere jeugdbijstand. Zij blijft behouden tijdens de daaropvolgende jaren.

Vraag nr. 101 van 8 oktober 1993 van de heer M. CAPOEN

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 303
van 8 oktober 1993
van de heer M. Capoen
Blz. 5.

Antwoord

Ik heb de eer het lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op deze vraag zal worden verstrekt door minister-president L. Van den Brande.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 83 van 1 juni 1993 van de heer L. DIERICKX

Economie — Nota van kabinetsmedewerker over machtspositie Franstalig kapitaal

In L'Echo van 21 april 1993 wordt in een artikel "Ca-

pitaux Franco-Wallons indésirables en Flandre" melding gemaakt van een nota opgesteld door de medewerker van de minister-president, Chris Rogiers, betreffende de machtspositie van Franstalige kapitalen (capitaux francophones). Er is in het artikel sprake van een minderwaardigheidscomplex dat nog steeds aanwezig zou zijn in de Vlaamse regering en van een politiek die ertoe strekt het separatisme in de hand te werken.

1. Werd deze nota inderdaad naar een aantal Vlaamse bedrijven verstuurd ? Naar hoeveel bedrijven ?
2. Kunnen de leden van de Vlaamse Raad een afschrift ontvangen van die nota ?
3. Hoe staat de Vlaamse Raad tegenover de kritieken geformuleerd in de L'Echo van woensdag 21 april 1993 ?

Antwoord

Ik verwijs naar de persmededeling hieromtrent die ik reeds op 21 april 1993 heb uitgegeven en die bevestigt dat er hieromtrent geen officiële kabinetsnota bestaat.

Persmededeling

Naar aanleiding van berichten verschenen in de Franstalige pers over de verankering, ontkent minister-president Luc Van den Brande formeel het bestaan van een officiële kabinetsnota waar de Franstalige pers naar verwijst.

Vraag nr. 125 van 30 augustus 1993 van de heer E. VANKEIRSBILCK

Centrum voor Wetenschappelijk Onderzoek der Belgische Keramische Nijverheid — Financiering en personeelsbeleid TAD-dienst

Volgens inlichtingen komt het Vlaams Gewest tegemoet in de financiering van de TAD-dienst van het Centrum voor Wetenschappelijk Onderzoek der Belgische Keramische Nijverheid (CWOBKN). Niettemin zou het Vlaamse Gewest geen medezeggenschap hebben in het personeelsbeleid in deze dienst.

1. Is het CWOBKN een overheidsinstelling ? Zo niet, welk juridisch statuut heeft dit centrum ?
2. Voor welke bedragen (absoluut en procentueel) komt het Vlaamse Gewest eventueel tegemoet in de financiering van dit onderzoekscentrum ?
3. Heeft de Vlaamse regering inspraak met betrekking tot het door dit centrum gevoerde personeelsbeleid ?

Antwoord

1. Is het CWOBKN een overheidsinstelling ? Zo niet, welk juridisch statuut heeft dit centrum ?

Het centrum voor Wetenschappelijk Onderzoek der Belgische Keramische Nijverheid is een inrichting erkend bij toepassing van de besluitwet van 30 januari 1947.

Artikel 2 van die besluitwet (de wet Degroote) stelt duidelijk dat deze inrichtingen begiftigd zijn met rechtspersoonlijkheid en dat ze, behalve de voorschriften van de besluitwet, qua statuut en werking vallen onder de bepalingen van de wet van 27 juli 1927 op de verenigingen zonder winstgevend doel.

De collectieve centra werden opgericht op vraag van sectoriële beroepsgroeperingen en door diezelfde beheerd samen met vertegenwoordigers van de nationale werkgeversorganisaties en de betrokken sectoriële vakbonden.

De werking en de investeringen van deze centra worden dus in de eerste plaats gefinancierd met verplichte bijdragen van de bedrijven uit de betrokken sector.

Deze werking behelst aan de ene kant technologisch onderzoek, aan de andere kant technologische advisering voor de bedrijven.

De overheid financiert aanvullend op basis van een beoordeling van het jaarlijkse onderzoekprogramma en het werkprogramma van de technologische adviseerdiensten (TAD's) die in elk collectief centrum zijn ingebouwd.

Deze overheidsfinanciering gebeurt in samenwerking tussen federale regering en de gewestregeringen. Hiervoor hebben deze overheden op 8 maart 1991 een samenwerkingsakkoord afgesloten (verschenen in het Belgisch Staatsblad van 15 mei 1991).

Van het onderzoek wordt de helft door de bedrijven gefinancierd, en de andere helft door de overheid. Het overheidsaandeel valt uiteen in een helft federale en een helft gewestelijke subsidiëring.

Voor het gewestelijk aandeel zijn specifieke verdeel-sleutels afgesproken, die de aanwezigheid van de betrokken sectoren in elk gewest weerspiegelen.

Elk jaar beoordelen de gewesten én de nationale overheid de onderzoeksvoorstellen, en elke overheid kiest die thema's uit voor cofinanciering die zij voor de ondernemingen het meest relevant vindt. Deze vier prioriteitenlijsten worden in elkaar gepast via onderling overleg, volgens een procedure die ook in het samenwerkingsakkoord opgenomen is.

De werking van de TAD's wordt globaal voor één vijfde door de bedrijven betaald, de gewesten financieren de rest.

2. Voor welke bedragen (absoluut en percentageel) komt het Vlaams Gewest eventueel tegemoet in de financiering van dit onderzoekscentrum ?

Het Vlaams Gewest komt op basis van bovenvermelde principes ook tussen in de financiering van onderzoeksprojecten die het WCOBKN indient.

Er wordt in de portfolio 1993 slechts één onderzoek-sproject met een looptijd van twee jaar) gefinancierd bij het CWOBKN, met een begroting van 25.755.000 frank. De gewesten komen tussen voor 25 percent of 6.438.750 frank. Hiervan betaalt het Vlaams Gewest 1.979.272 frank of 7,68 percent van de totale onderzoeksbegroting.

In 1993 is er geen mede-financiering door de Vlaamse regering van technologische adviseerdiensten bij het CWOBKN.

In de voorbije jaren ontving het CWOBKN van de Vlaamse overheid volgende toelagen :

100 BEF	1988	1989	1990	1991	1992	1993
Onderzoek			8.047	1.875	3.673	1.979
TAD		0	3.124	0	5.724	0
Totaal	13.149	0	11.189	1.875	9.397	1.979

3. Heeft de Vlaamse regering inspraak met betrekking tot het door dit centrum gevoerde personeelsbeleid ?

Volgens het samenwerkingakkoord zullen de gewesten vertegenwoordigd worden in de raden van bestuur van de collectieve centra, naast de vertegenwoordiging van de federale overheid, die in het verleden ingevuld werd door een vertegenwoordiger van het instituut voor Wetenschappelijk Onderzoek in Nijverheid en Landbouw. Deze vertegenwoordiging is principieel voorzien, maar moet nog praktisch worden geregeld.

In ieder geval heeft geen enkele overheid inspraak in het personeelsbeleid van de collectieve centra. Dit personeelsbeleid behoort tot de bevoegdheid van de directie van het centrum. Hier gelden de principes die ook in bedrijven gelden. Slechts uitzonderlijk of voor leidinggevende functies behoort het personeelsbeleid er tot de bevoegdheid van de raad van bestuur. Dit is ook zo voor de collectieve centra.

**Vraag nr. 127
van 7 september 1993
van de heer J. DE MOL**

Industrieterreinen — Uitrusting

De bevoegdheid over de uitrusting van industrieterreinen die vroeger bij de minister van Ruimtelijke Ordening berustte, werd bij de aanvang van deze legislatuur overgedragen aan de minister bevoegd voor Economie.

Kan de minister me voor de voorbije begrotingsjaren 1990, 1991 en 1992 meedelen, wat werd uitgetrokken en hoeveel hiervan werd vastgelegd ? Gelieve ook voor 1993 aan te geven wat werd uitgetrokken en hoeveel reeds is vastgelegd ?

Antwoord

De bevoegdheidsoverheveling inzake de uitrusting van bedrijfsterrinen werd bij besluit van de Vlaamse regering goedgekeurd op 7 april 1993 en dus niet bij aanvang van deze legislatuur.

Dit betekent dat sinds dit begrotingsjaar op de begroting Economie middelen zijn ingeschreven voor de uitrusting van bedrijfsterrinen, die toegekend worden op basis van het nieuwe besluit van 19 mei 1993 tot de

erkenning, het beheer en de subsidiëring van **bedrijfs**-terreinen van lokaal- of regionaal belang en met een specifiek statuut, en de industriële centra en gebouwen.

Tot en met het begrotingsjaar 1992 was de Vlaamse minister voor Ruimtelijke Ordening bevoegd voor de subsidiëring en de uitrusting van bedrijfsterreinen.

Ik bezorg het lid alsnog het gevraagde overzicht van de ingeschreven kredieten van vastgestelde middelen voor de jaren 1990-1993.

In 1990 werd het op de begroting voorziene krediet van 377,7 miljoen frank gestort op het Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconvertie (FEERR) zodat op het Fonds in totaal 764 miljoen frank werd vastgelegd voor de uitrusting van terreinen, met inbegrip van de sanering van verlaten **bedrijfsterreinen** en de steenkoolontginning.

In 1991 werden 386,2 miljoen frank voorzien op de begroting, waarvan 308,6 miljoen frank werd vastgelegd.

Voor 1992 werd slechts 31,7 miljoen frank voorzien op de begroting, dat quasi volledig werd vastgelegd.

1993 is zoals reeds aangegeven een overgangsjaar. Vanuit de begroting Ruimtelijke Ordening wordt 132,5 miljoen frank voorzien voor prioritaire ruimtelijke sanering (nivellering) van verlaten bedrijfsruimten en terreinen. Daarnaast worden tevens bijkomende werken van reeds goedgekeurde uitrustingswerken nieuwe **bedrijfsterreinen** gesubsidieerd („opkuisoperatie”) binnen dit krediet. Op heden zou 116,8 miljoen frank zijn vastgelegd. Op de begroting Economie wordt 300 miljoen frank voorzien, éénmalig aangevuld met een bedrag van 300 miljoen frank uit het FEERR. Op dit moment zijn 265 miljoen frank vastgelegd.

Vraag nr. 129
van 16 september 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

St.-Michielsgelden - Besteding

In mei kwam de Vlaamse regering overeen om slechts een deel van de St.-Michielsgelden te besteden aan het doortrekken van de beleidsprioriteiten en om de afspraken van de Vlaamse werkgelegenheidsconferentie na te komen. De rest zou worden aangewend voor schuldafbouw.

Intussen maken we een diepgaande economische crisis mee, die een relancebeleid verantwoordt. De Europese Gemeenschap en de federale regering zijn een relancebeleid aan het voorbereiden. In het sociaal pact dat de federale Regering nastreeft, zou de werkgelegenheid de nodige aandacht krijgen.

Zelfs de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen stelt dat het misschien aangewezen zou zijn dat de Vlaamse regering, vooraleer definitieve beslissingen over de resterende St.-Michielsgelden te nemen, het debat over de aanwending ervan heropent zodra die Europese en federale plannen vaste vorm hebben gekregen.

Meent de minister-president niet dat dit aangewezen is ? Is hij ook niet van oordeel dat de resterende St.-Michielsgelden alleen kunnen worden aangewend om éénmalige uitgaven te realiseren die het economisch draagvlak op duurzame wijze verstevigen en de begrotingen in de toekomst enkel belasten met onderhouds-uitgaven, en niet met repetitieve, niet-renderende uitgaven ?

Antwoord

Hoewel voor 1994 een langzame heropleving van de economische groei wordt voorspeld, zal volgens een recente studie van het Planbureau, Vlaanderen in de komende jaren nog blijven kampen met een oplopende werkloosheid.

Zoals ik in mijn septembernota van 28 september laatstleden reeds duidelijk heb gesteld, is de versterking van de economische slagkracht en de werkgelegenheid in Vlaanderen, het komende jaar dan ook een eerste beleidsprioriteit voor de Vlaamse regering.

Aangezien de Vlaamse regering niet beschikt over de bevoegdheden om in te werken op de belangrijkste economische concurrentiehefbomen, met name de loonkosten en de fiscaliteit, investeert zij in een verbetering van de omgevingsfactoren (infrastructuur, wetenschappelijk onderzoek, promotie, vorming) om de economische slagkracht van het Vlaamse bedrijfsleven te versterken. Zo werden sinds het aantreden van de huidige Vlaamse regering de kredieten voor het wetenschapsbeleid met meer dan 25 percent en deze voor infrastructuurwerken met 22 percent verhoogd.

Werkgelegenheid moet in de eerste plaats door het bedrijfsleven worden tot stand gebracht, zodat de Vlaamse regering reeds eind 1992 een overleg met de Vlaamse sociale partners heeft opgestart om deze beleidsprioriteit gestalte te geven.

Op 17 maart 1993 werd binnen het Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité (VESOC), het overlegorgaan tussen de Vlaamse regering en de SERV-partners, de Vlaamse werkgelegenheidsconferentie afgesloten. Tijdens deze bijeenkomst ondertekenden de vertegenwoordigers van de Vlaamse regering en de sociale partners een protocol dat een groot aantal belangrijke voorstellen bevat om de bestaande middelen, instellingen en instrumenten van het economisch beleid en het arbeidsmarktbeleid beter op werkgelegenheid te richten.

De Vlaamse regering stelt voor dit actieplan voor werkgelegenheid belangrijke middelen ter beschikking. Het betreft een globaal budget van 8,5 miljard frank dat als volgt zal worden gespreid : 500 miljoen frank in 1993 ; 4,550 miljard in 1994 en 3,450 miljard frank in 1995.

Naar bij komende economische impulsen gaat ongeveer 2,5 miljard frank. Hierin is verhoging van het budget voor welzijnsinfrastructuur inbegrepen.

Naar impulsen voor arbeid gaat ongeveer 6 miljard frank, met daarin nagenoeg de helft voor hervordering van de arbeid, en eveneens belangrijke inspanningen voor jeugdwerk-weerwerk en de welzijnssector.

Het geheel van deze middelen is bijkomend, want de Vlaamse regering besliste reeds eerder om middelen uit te trekken voor **investeringen** met een belangrijk effect op de werkgelegenheid (onder meer het urgentieprogramma voor sociale huisvesting en bijkomende investeringen inzake verkeersinfrastructuur).

Ingevolge de goedkeuring van het Sint-Michielsakkoord zal de Vlaamse regering in 1994 ongeveer 10,4 miljard frank en in 1995 ongeveer 11,6 miljard frank extra ontvangen uit de federale schatkist.

Bijna de helft van deze Sint-Michielsmiljarden zal in 1994 worden besteed aan de uitvoering van de Vlaamse Werkgelegenheidsconferentie. Het saldo werd verdeeld over 3 posten : nieuwe bevoegdheden die Vlaanderen toebedeeld krijgt door de staatshervorming, nieuwe beleidsinitiatieven en schuldvermindering.

De beleidsruimte van de Vlaamse regering zal de komende jaren stijgen met 1,31 percent per jaar. Deze budgettaire orthodoxie heeft de Vlaamse regering zelf opgelegd omdat zij geen beleidsruimte wil afnemen van toekomstige regeringen. Om dit mogelijk te maken wordt vanaf 1996 een belangrijk deel van de extra-middelen die het Sint-Michielsakkoord toebedeelt aan de Vlaamse Gemeenschap, gereserveerd voor de toekomst. In de periode 1993-2005 zal ongeveer een derde van de Sint-Michielsgelden worden aangewend voor schuldafbouw. In het jaar 2005 zal hierdoor, in franken voor 1993, 100 miljard frank worden bespaard, zodat de schuldratio van de Vlaamse Gemeenschap met meer dan 10 percent zal afnemen.

Deze vrij lange inleiding als antwoord op uw concrete vragen vond ik nodig om aan te geven dat de huidige Vlaamse regering, binnen haar bevoegdheidsdomeinen, reeds verscheidene jaren een relancebeleid voert met een grotere aandacht voor omkadering. De hiervoor noodzakelijke middelen werden deels via besparingen, onder meer de afbouw van de investeringssteun, en deels via de toegewezen extra middelen gefinancierd, zodat de begrotingen „beheersbaar” bleven en de vorming van een rentesnieuwbaleffect werd vermeden.

Zo ligt het netto te financieren saldo van de ontwerp-begroting 1994 nominaal lager dan in 1993 (- 0,8 miljard frank). Ik wil nu al duidelijk stellen dat ik niet bereid ben om bijkomende maatregelen te nemen waardoor het tekort op de Vlaamse begroting in 1994 hoger zou liggen dan wat het ontwerp nu bepaalt.

In een periode van recessie ligt het niet voor de hand om een dergelijke keuze te maken.

Het is evenwel een strategische beleidsoptie die mikt op het loswaken van de economische dynamiek van onze bedrijven. Het is een keuze om de recessie niet te lijf te gaan met overheidsgeld maar om ze te bestrijden door strategisch ondernemerschap. Bijkomende overheidstewerkstelling ten koste van hogere **overheidsschuld** is niet de goede weg.

De Vlaamse regering is van oordeel dat deze aanpak van bedachtzaam en verantwoord omspringen met de beschikbare financiële middelen, de meeste garanties biedt voor een duurzame versteviging van het economisch draagvlak. Het zou van kortzichtigheid getuigen

wanneer de extra middelen van het **Sint-Michielsakkoord** op korte termijn zouden worden besteed aan consumptieve uitgaven die geen duurzame **termijneffecten** genereren.

In deze optiek wacht de Vlaamse regering de Europese en federale relanceplannen af. Indien hieruit voorstellen voortvloeien die **kaderen** in een gericht duurzaam relancebeleid en de begrotingen voor de komende jaren niet ontwrichten, zal de Vlaamse regering vanzelfsprekend meewerken aan de implementatie van deze maatregelen.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 373
van 31 augustus 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Verkeerspalen en -panelen — Kleurencombinatie

Naar verluidt is geel-zwart de meest effectieve en specifiek de meest veiliger kleur voor palen en panelen in het verkeer, inzonderheid voor palen van verkeerslichten.

1. In welke kleurencombinatie worden nieuwe palen geschilderd en bestaande wit-rode, respectievelijk geel-zwarte eventueel herschilderd ?
2. Is er een normkleur voor palen ; zo niet, waarom niet ?
3. Wat is normkleur voor begeleidingspanelen, bijvoorbeeld in gevaarlijke bochten of markering op stootranden, respectievelijk de kleurencombinatie bij nieuwe inrichting of bij het herschilderen ?
4. Wie is bevoegd in welke diensten voor het beleid en het beheer ter zake.

Antwoord

1. De seinpalen van de nieuwe verkeerslichten op de Vlaamse gewestwegen worden door het Vlaamse Gewest sinds begin 1990 geel-zwart geschilderd. De bestaande nog rood-wit geschilderde seinpalen worden sinds begin 1990 geel-zwart herschilderd telkens als onderhoudsschilderwerken noodzakelijk zijn en bij een eventuele aanpassing van de verkeerslichten of bij de herstelling ingevolge averijen wanneer één of meerdere seinpalen moeten worden vervangen.
2. In het Algemeen Reglement op de Politie van het Wegverkeer (Koninklijk besluit van 1 december 1975) wordt de kleur van de steunen voor de verkeerslichten niet bepaald. Dit is evenmin gebeurd in het ministerieel besluit van 11 oktober 1976 (Belgisch Staatsblad 14 oktober 1978) waarbij de **mini-**numafmetingen en de bijzondere **plaatsingsvoorwaarden** van de verkeerstekens worden bepaald. Dit betekent dat de kleuren van de seinpalen niet

vastgelegd zijn bij wet of koninklijk besluit. Hoe de seinpalen van de verkeerslichten die eigendom zijn van het Vlaams Gewest moeten worden geschilderd, is bepaald in de bestekken die van toepassing zijn voor het plaatsen en onderhouden van de verkeerslichten. In deze bestekken is de opgelegde kleur geel-zwart. De geel-zwarte kleur is gesteund op het ontwerp van norm NBN X 08.001 „Veiligheidskleuren en -tekens”. In dit ontwerp wordt de gele kleur vooropgesteld als veiligheidskleur voor het signaleren van mogelijke ongevallen en risico's voor schade die van een bepaald object, obstakel of een bepaalde situatie uitgaan. De daarbij voorgeschreven contrastkleur die tegen een veiligheidskleur afsteekt, is zwart.

3. Voor bochtafbakeningsborden met visgraatmotief bepaalt de algemene omzendbrief nopens de wegsignalisatie de kleurencombinatie wit/rood. De kleur van de steunpalen van de verkeersborden is olijfgroen (diffuus reflecterend). De witte en rode kleur van de voorzijde van de bochtafbakeningsborden zijn retroreflecterend en moeten beantwoorden aan colorimetrische voorschriften vermeld in de algemene omzendbrief nopens de wegsignalisatie.

Deze kleurnormen zijn overgenomen uit internationaal geldende publikaties. De voormelde kleurencombinatie blijft ongewijzigd in geval van onderhoud. Wegranden en stootbanden worden in het wit geschilderd om ze beter zichtbaar te maken (cfr. artikel 75.1 van het Algemeen Reglement op de Politie van het Wegverkeer — koninklijk besluit van 1 december 1975). De bijzondere omzendingen bepalen hiervoor het gebruik van retroreflecterende witte markeringsprodukten.

4. Voor de Vlaamse gewestwegen is de Administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer bevoegd. Zij moet er over waken dat de door de federale overheid uitgevaardigde reglementering nageleefd wordt en dat de aanvullende directieven uitgevaardigd door gewestelijke overheden gevolgd worden.

Vraag nr. 374
van 3 september 1993
van de heer A. SCHELLENS

Wegenonderhoud in regio Aarschot- Diest- Tienen — Personeelstekort

Bij de overdracht van het technisch personeel naar de departementen van de Vlaamse Gemeenschap blijkt uit contacten met de verschillende **directieverantwoordelijken** dat de provincie Vlaams-Brabant fel onderbezette **is**.

Voor de regio Tienen heeft te kampen met onvoldoende werklieden om de 71 kilometers gewestwegen goed te onderhouden.

De bevolking merkt duidelijk het verschil met het verleden en de bevoegde gemeentelijke mandatarissen worden bestookt met opmerkingen over slecht onderhoud van de gewestwegen.

Mag ik derhalve van de minister vernemen welke maatregelen worden gepland om aan deze toestanden een einde te stellen ?

Zal het huidige werklieden kader in de regio Aarschot-Diest-Tienen worden aangepast, rekening houdend met de te onderhouden gewestwegen ?

Antwoord

Dit probleem is geen lokaal, maar wel een algemeen probleem van onderbezetting en leeftijd bij de werklieden. De gemiddelde leeftijd van het **werkliedenpersoneel** is bijna 50 jaar met als gevolg dat het aantal werklieden jaarlijks vermindert met vijf procent.

Ter staving volgende gegevens :

Buitendienst	Aantal personeelsleden niveau 3 + 4	
	1990	1993
West-Vlaanderen	237	180
Oost-Vlaanderen	233	188
Antwerpen	167	135
Limburg	137	106
Vlaams-Brabant	150	126

Het personeelsbeleid van het Vlaamse ministerie laat niet toe momenteel personeel van niveau 3 en 4 bij het departement LIN aan te werven. Het is ook niet mogelijk werkliedenpersoneel extra grote afstanden te doen afleggen. Momenteel is er een werkgroep belast met een studie over de algemene reorganisatie van de regio's en districten.

De maatregelen die bij de buitendiensten genomen werden om dergelijke toestanden te ondervangen is het uitschrijven van onderhoudspacten.

Wat specifiek het aangehaalde probleem betreft werd het personeel in de regio Aarschot-Diest-Tienen gehergroepeerd om het rendement van het overblijvend personeel te optimaliseren.

Vraag nr. 376
van 7 september 1993
van de heer J. DE MOL

Decreten ruimtelijke ordening — Toepassing minidecreet

Het minidecreet van 28 juni 1993 werd door de Vlaamse Raad gewijzigd op 9 juni 1993 ; dit decreet werd op 23 juni 1993 door de regering bekrachtigd. De maatregelen die dit decreet regelden, werden door de minister reeds in september 1992 aangekondigd in een persconferentie.

Sindsdien werd de uitzonderingsregel die uitdrukkelijk moest worden gemotiveerd, in een nooit gezien tempo en aantal toegepast. Op deze wijze wordt de bedoeling van het beperken van de toepassing van het minidecreet zwaar op de helling gezet. Men deelt me mee dat verschillende provinciale directies tot op de laatste dag (tot de tiende dag na de publikatie) met een nooit geziene ijver vergunningen op grond van het oude decreet gunstig adviseerden. Burgemeester, schepenen of gemeentelijke ambtenaren leverden tot op 21 augustus nieuwe dossiers in ; deze dossiers werden dezelfde dag gunstig geadviseerd — in vele gevallen zonder de nood-

zakelijke procedures (bijvoorbeeld openbaar onderzoek). Dezelfde avond werden in verschillende gemeenten bijzondere schepencolleges gehouden die op de valreep de uitzonderingsvergunningen verleenden, in strijd met de reeds gepubliceerde decreten.

1. In zijn omzendbrief aan de provinciale directies gaf de minister aan dat na het goedkeuren van de decreten door de Vlaamse Raad men met „de nodige omzichtigheid” het oude minidecreet kon toepassen. Gelet op de manier waarop de provinciale directies zelfs gemeentebesturen nog aanporden om nieuwe dossiers in te dienen en gelet op de nooit geziene ijver waarin een massa **uitzonderingsvergunningen** gunstig werden geadviseerd, kan men minstens besluiten dat de term „met de nodige omzichtigheid” blijkbaar niet geïnterpreteerd werd zoals de minister bedoeld heeft, namelijk restrictief. Heeft de minister kennis van deze ergelijke werkwijze die de open ruimte op een relatief korte termijn, zwaar aantast ?

2. Welk onderzoek heeft de minister uitgevoerd of zal hij uitvoeren naar deze praktijken ?

3. Kan de minister ons meedelen hoeveel vergunningen door de provinciale directie gunstig werden geadviseerd (minidecreet) in de periode oktober 1992 tot 9 juni 1993 ? Hoeveel bedroeg dit voor de periode 9 juni 1993 tot 11 augustus 1993 ; idem voor de periode vanaf 12 augustus 1993.

Kan de minister tevens aangeven hoeveel beroepen er werden ingesteld in deze periodes tegen vergunningen afgeleverd door gemeenten en provincies ?

Hoeveel beroepen werden door de minister gunstig behandeld in deze periodes in toepassing van het oude minidecreet ?

Gelet op de ernst van de feiten betreffen deze vragen geen loutere statistische informatie maar een informatie waaruit men kan afleiden in welke mate men vergunningsaanvragen heeft geadviseerd en afgeleverd in strijd met de beleidsdoelstellingen en in strijd met een reeds gestemd decreet. Vermits voor de toepassing van het minidecreet een aparte procedure en verantwoording noodzakelijk is, kunnen deze gegevens tamelijk snel en eenvoudig gevonden worden.

4. De burger wordt geacht de wet of het decreet te kennen. Vanuit deze bekommernis heeft men bepaald dat de wet of het decreet pas van kracht worden de tiende dag na publikatie in het Staatsblad — tenzij anders bepaald. Voor ambtenaren is dit niet het geval. Ze hebben minstens kennis van de wet van bij de publikatie — trouwens de provinciale directeurs werden reeds vroeger in kennis gesteld van dit decreet — en worden dan ook van dat ogenblik geacht rekening te houden met het nieuwe decreet bij het afleveren van hun advies. Dit geldt des te meer omdat het minidecreet geen recht vormde maar wel een uitzondering was die al dan niet kon worden toegestaan. Meent de minister niet dat in deze interpretatie en ook gelet op zijn omzendbrief, het gunstig adviseren van een vergunningsaanvraag nadat men kennis heeft van het decreet, een vorm van onbehoorlijk bestuur is ? Welke vorm van voogdij en/of onderzoek zal hij instellen ?

5. Kan de minister van Binnenlandse Aangelegenheden de gemeenten vragen welke bijzondere of uitzonderlijke schepencolleges er werden gehouden in de maanden juli en augustus ? Kan de minister de gemeenten verzoeken om mee te delen hoeveel en welke soorten bouwvergunningen, **verkavelingsvergunningen** of stedenbouwkundige attesten in deze zittingen werden afgeleverd.

Antwoord

1. en 2. Het is juist dat aan de provinciale directies met aandrang werd gevraagd de nodige voorzichtigheid aan de dag te leggen bij het beoordelen van recente dossiers, waarvoor toepassing van het vroegere minidecreet werd gevraagd. Op dit ogenblik zijn een aantal gegevens aan de administratie gevraagd om na te gaan in welke mate de onderrichtingen al dan niet werden opgevolgd. Het lid zal te geleger tijd in kennis worden gesteld van de resultaten van dit onderzoek.

3. Het bestuur voor Ruimtelijke Ordening beschikt niet over de gevraagde statistische gegevens. Er wordt namelijk geen boekhouding bijgehouden van de afgeleverde bouw- en verkavelingsvergunningen of -weigeringen naar het motief van goedkeuring of afkeuring. De personeelsbezetting en -uitrusting van het bestuur voor Ruimtelijke Ordening is totaal onvoldoende om deze gegevens te verstrekken.

4. Ik verwijs naar mijn antwoord op de eerste twee vragen. Op basis van de mij gekende en beschikbare gegevens kan niet worden gesteld dat bij de **advies**ring van de bouwaanvragen misbruik werd gemaakt van de uitzonderingsinterpretatie. Aangebrachte voorbeelden zal ik graag voort onderzoeken.

5. Voorlopig is er geen aanleiding om de gesuggereerde omslachtige bevraging in te stellen. De gegevens die voortvloeien uit het onderzoek bij de provinciale directies (zie punt 1), zullen de verdere handelwijze bepalen.

Vraag nr. 378 van 7 september 1993 van de heer J. DE MEYER

Industriegronden — Sanering

Kan de minister mij meedelen wat de nog beschikbare reserves aan industriegrond zijn binnen de **gewestplannen** per arrondissement ?

Met beschikbaar bedoel ik zowel in beheer door openbare instanties, op korte termijn te verwerven, nog onteigenbaar, of in privaat beheer.

Hoeveel hectare grond zijn er nog beschikbaar voor havenuitbreiding per haven binnen de gewestplannen ?

Acht de minister het niet wenselijk om meer aandacht te besteden aan de sanering van verlaten terreinen en industriële gebouwen en aan het uitwerken van maatregelen en stimuli om deze recyclage te bevorderen ?

Is het niet wenselijk om de bedrijven criteria op te leggen voor minimaal te bebouwen oppervlakte in verhouding tot de verworven grondoppervlakte, om aldus mogelijke grondverspilling in industrieterreinen te voorkomen, wat op zijn beurt de druk op de openruimte zal verminderen ?

Antwoord

Wat de statistische gegevens betreffende de nog beschikbare reserves aan industriegrond aangaat, verwijs ik het lid naar de minister-president van de Vlaamse regering, tevens bevoegd voor Economie en KMO.

De gegevens betreffende de gronden, nog beschikbaar voor havenuitbreiding, werden inmiddels gevraagd aan de bevoegde administratie ; ze zullen aan het lid rechtstreeks worden toegezonden, zodra ze beschikbaar zijn.

Inzake de sanering van verlaten terreinen en industriële gebouwen heeft de Vlaamse regering op 19 mei 1993 op mijn voorstel een besluit goedgekeurd tot regeling van de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest voor de uitvoering van vernieuwingsprojecten van verlaten bedrijfsruimten. Dit besluit liet toe een aantal **piloot**-projecten op te zetten in afwachting van een decretale regeling voor deze problematiek. Het voorontwerp van decreet werd inmiddels op 13 oktober jongstleden goedgekeurd door de Vlaamse regering.

Ook in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan voor Vlaanderen zal effectief aandacht worden besteed aan de ganse problematiek van de bedrijfsvestigingen, tewerkstellingsgebieden, verlaten bedrijfsterreinen en gebouwen en zal gepoogd worden een integrale ruimtelijke visie te ontwikkelen en ter uitvoering te leggen.

Ook het probleem van het efficiënt grondgebruik binnen het industrieterrein zal in dat kader aan bod komen. Ik wens ook in dit kader alle mogelijke maatregelen te nemen die de druk op de open ruimte kan verminderen.

Vraag nr. 380 van 9 september 1993 van de heer J. VALKENIERS

Verhaalbelastingen — Relevantie

Verhaalbelastingen werden vooral geheven omdat de eigendommen gelegen naast een nieuw uitgeruste weg in waarde stegen. Vandaag zien we dat eigendommen gelegen naast grote verkeersassen proportioneel in waarde verminderen omwille van de lawaaihinder en de verkeersonveiligheid.

Wordt het geen tijd dat deze belasting wordt afgeschaft en dat de lasten voor het aanleggen van een nieuwe infrastructuur door de gehele bevolking worden gedragen langs de gemeentelijke belasting om ?

Antwoord

Krachtens het grondwettelijk beginsel van de gemeentelijke autonomie behoort het tot de bevoegdheid van de gemeenteraden om te bepalen welke belastingen

worden geheven ter financiering van het bestuur. Het is de besturen wettelijk niet verboden **verhaalbelastingen** te vestigen. Verhaalbelastingen dienen om de door de gemeente gedane kosten voor uitrustingswerken, geheel of gedeeltelijk, terug te vorderen. Zij worden geheven ten laste van de aangelande eigenaars en kunnen betrekking hebben op de recuperatie van kosten voor de aanleg van straten, maar ook voor het aanleggen van riolen en trottoirs.

Zoals gesteld, zijn de gemeenten niet verplicht om verhaalbelastingen te heffen. In het kader van hun fiscale autonomie staat het hen vrij om de bedoelde werken te financieren met behulp van de algemeenheid van hun belastingontvangsten. Zij kunnen ook opteren voor het heffen van de zogenaamde **urganatiebelasting** ; deze belasting is sinds 1979 in voege in enkele gemeenten en wordt jaarlijks geheven ten laste van de eigenaars die kunnen beschikken over één of meerdere uitrustingen (wegen, riolen en/of trottoirs).

Vraag nr. 381 van 10 september 1993 van de heer L. STANDAERT

Binnenvaartschepen — Domicilie en woning

Nogal wat mensen, vooral voormalige binnenschippers, die een binnenvaartschip willen bewonen en aldaar hun domicilie willen nemen, geraken niet door het administratieve doolhof. Elektriciteitsbedrijven willen wel voor een aansluiting zorgen maar vragen eerst een attest van Openbare Werken én een verklaring van de gemeente.

1. Kunnen Vlamingen een vaste ligplaats krijgen voor een binnenvaartschip ?
2. Welke administratieve **weg** moet daarbij bewandeld worden ?
3. Klopt het dat Openbare Werken een attest moet afleveren alvorens nutsvoorzieningen kunnen worden aangesloten ?
4. Kan een Vlaming zijn domicilie nemen op dergelijk schip ? Een aantal gemeenten menen van niet.
5. Krijgt de bewoonde boot op die wijze een kadastraal inkomen ?

Antwoord

Het waterwegennet van het Vlaamse Gewest behoort tot het openbaar domein. Uit dien hoofde is zijn status volkomen identiek aan de openbare weg. Dit openbaar domein kan niet zonder meer ter beschikking gesteld worden van één burger. Het permanent **afmeren** van een schip kan alzo vergeleken worden met het permanent stationeren van een caravan op de openbare weg. In beginsel zijn beide daden niet toegestaan.

Op de gestelde vragen kan het volgende geantwoord worden.

1. en 2. Op een beperkt aantal plaatsen is het mogelijk een tijdelijke vergunning te bekomen voor het gedurende langere tijd **afmeren** van een **bin-**

nenschip gebruikt als woonboot. Dit gebruik van de vaarwegen is immers ondergeschikt aan het gebruik als scheepvaartweg.

De vergunning kan tegen vergoeding worden afgeleverd en voorziet in bijzondere voorwaarden eigen aan de lokale omstandigheden. Dergelijke vergunning wordt afgeleverd door de administratie Waterinfrastructuur en Zee- wezen.

3. Aangezien het hier het openbaar domein betreft is het correct dat **voor** elke handeling op dit domein de toestemming van de beheerder vereist is. Ook de aansluiting op nutsleidingen is hieraan onderworpen-
4. Het aspect domicilie behoort tot de bevoegdheden van de federale minister **van** Binnenlandse Zaken.
5. Aangezien het hier het openbaar domein betreft, kan er geen kadastraal nummer worden gegeven. De verdere kwestie van het kadastraal inkomen behoort tot de bevoegdheden van het ministerie van Financiën.

vraag nr. 382

van 10 september 1993

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vrachtscheepvaart – Openstelling op zon- en feestdagen

Voortaan kunnen de gewesten zelf beslissingen nemen omtrent afwijkingen van het verbod op vrachtscheepvaart op zon- en feestdagen.

Naar verluidt zou het Waalse Gewest maatregelen overwegen om binnen de kortste keren de zondagsvaart aan de sluizen van Ternaaien en van Ivoz-Ramnet toe te staan. Dat betekent dat Luik dan een vlottere uitweg krijgt naar het Julianakanaal, de Rijn en Rotterdam.

Ten einde de concurrentiekracht van Antwerpen te vrijwaren, zou het nodig zijn de vijf sluizen op het Albertkanaal 's zondags voor het scheepverkeer open te stellen.

Is de minister op de hoogte van deze evolutie ?

Meent hij dat een openstelling op zondag van de sluizen op het Albertkanaal aangewezen is ?

Heeft hij reeds richtlijnen in die richting verstrekt ?

Antwoord

Op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat ik de evolutie met betrekking tot de zondagsvaart **in** het Waalse Gewest met bijzondere aandacht volg.

De dienst voor de Scheepvaart, die het Albertkanaal beheert, heeft reeds in het najaar 1990 de wenselijkheid en de opportuniteit van de bediening van het **Albertkanaal** op zondag onderzocht.

Uit een enquête, gehouden bij de gebruikers van deze waterweg, is toen evenwel gebleken dat de bedrijven weinig interesse betoonden voor de zondagsvaart.

De openstelling van het Albertkanaal op zondag zou praktisch geen supplementaire trafiek aanbrengen, maar enkel een beperkte spreiding van de bestaande trafieken veroorzaken. De vooropgestelde tonnage, die 's zondags zou worden verscheept belooft slechts 450.000 ton of nauwelijks 2 percent van de globale trafiek op het Albertkanaal.

Hiertegenover staat een bijkomende exploitatiekost van ruim **56** miljoen frank voor de zondagsbediening. De openstelling van het Albertkanaal op zondag is bijgevolg op dit ogenblik vanuit bedrijfseconomisch standpunt geen rendabele zaak. Het zou de begroting van de Vlaamse Gemeenschap extra belasten, zonder reële voordelen mee te brengen.

Ik ben er bovendien van overtuigd dat de **concurrentiekracht** van de Antwerpse haven beter gevrijwaard en zelfs versterkt wordt door de grotere capaciteit van het Albertkanaal, de openstelling van de duwvaartsuis in Wijnegem en de moderniseringswerken die op deze waterweg worden uitgevoerd.

In afwachting van de verhoopde toename van de trafieken, die moet volgen uit de recent opgestarte **promotiecampagne** voor de binnenvaart, meen ik daarom dat een openstelling op zondag van de sluizen op het **Albertkanaal** vooralsnog niet aangewezen is.

Vraag nr. 384

van 10 september 1993

van de heer P. VAN GREMBERGEN

Niet te bebouwen zone langs autosnelwegen – Afwijkingen

Kan de minister mij meedelen of er binnen de niet te bebouwen zone langs de autosnelwegen afwijkingen werden toegekend.

Welke afwijkingen en om welke redenen en dit voor de periode 1987 tot en met nu.

Antwoord

Binnen de niet te bebouwen zone langs de autosnelwegen werden afwijkingen toegekend.

De afwijkingen die werden toegestaan **kaderen** in het koninklijk besluit van 4 juni 1958 betreffende de vrije stroken langs de autosnelwegen, inzonderheid artikel 2.

„Voorbij de tien meter, gemeten van de grens van het domein van de autosnelweg, kan de minister van Openbare Werken en van Wederopbouw of zijn gemachtigde echter afwijkingen van het in lid 1 gestelde verbod toestaan binnen bestaande of in plannen van aanleg, goedgekeurd overeenkomstig de wetgeving op de stedebouw, ontworpen bebouwde gedeelten. Hetzelfde geldt buiten de bebouwde gedeelten en voorbij de tiende meter, gemeten van de grens van de autosnelweg, voor het verbouwen van en bijbouwen bij bestaande bouwwerken”.

De afwijkingen conform dit artikel 2 werden en worden nog steeds toegestaan.

Vraag nr. 385
van 14 september 1993
van de heer L. BARBE

Zelebaan in Lokeren — Verkeersonveiligheid

De Zelebaan (N 47) is de verbindingsbaan tussen Lokeren en Zele. Deze weg is uitgevoerd op 4 rijstroken (2 maal 2, met tussenberm). Over een afstand van 1 kilometer bevinden zich onder meer een school, een tankstation, een winkelcentrum, een vijftigtal woningen, grootwarenhuizen en de toegangen tot industrieterreinen. Met andere woorden : alle elementen voor een conflictsituatie tussen doorgaand en plaatselijk verkeer zijn aanwezig. Bovendien was er de laatste jaren een belangrijke verkeerstoename. In 1992 gebeurden er niet minder dan 11 verkeersongevallen met lichamelijk letsel en 16 met stoffelijke schade. Er zijn dan ook dringend maatregelen nodig om de verkeersveiligheid en verkeersleefbaarheid te verhogen. De aanleg van ronde punten, het terugbrengen van de Zelebaan op 2 rijstroken en een algemene snelheidsbeperking lijken me een minimum.

1. Welke kredieten zijn er ingeschreven in de begroting 1992 en 1993 voor de Zelebaan ? Om welke projecten gaat het en hoe ver staat het met de uitvoering ?
2. Waarom worden er geen ronde punten aangelegd ?
3. Wordt er een snelheidsbeperking ingevoerd ?
4. Is over deze problematiek al overleg geweest tussen de minister en het stadsbestuur van Lokeren ? Wat zijn hiervan de resultaten ?

Antwoord

De problematiek van de verkeersveiligheid langs de N 47 te Lokeren is zeer complex. Waar mogelijk zijn reeds in het verleden een aantal maatregelen genomen ter verhoging van de verkeersveiligheid. Wat punt 1 van de vraag betreft, werden in 1993 beperkte fysieke aanpassingen uitgevoerd aan het kruispunt met de Dijkstraat en werden driekleurige verkeerslichten geïnstalleerd.

Wat de punten 2, 3 en 4 betreft, kan ik meedelen dat binnenkort door de bevoegde dienst een grondige studie van het gehele wegvak (E 17 - N 473) zal worden uitgevoerd, waarbij rekening zal worden gehouden met de nieuwe industriezones E 17/2 en E 17/3. In verband met het voorbereiden van die studie is er een vergadering met het stadsbestuur van Lokeren gepland voor 19 oktober 1993.

Vraag nr. 386
van 14 september 1993
van de heer W. DEMUYT

Verkeersveiligheid op gewestwegen — Defecte lichten

Ik hoor regelmatig klachten van gemeentebestuurders in verband met defecte lichtpunten langs gemeenschapswegen.

Telkens wanneer de gemeentelijke diensten aan het ministerie van Openbare Werken, Bestuur voor Elektriciteit en Elektromechanica in Gent, melding maken van defecte lichtpunten, wordt geantwoord dat het materieel niet in voorraad is. Tegenwoordig wordt zelfs geantwoord dat alle kredieten zijn opgebruikt.

Doordat het slecht of niet functioneren van lichtpunten tot onveilige verkeerssituaties leidt, laat de verkeersveiligheid zeer te wensen over. De huidige toestand kan zeker niet zo blijven duren.

Welke oplossing heeft de minister voor dit dringend probleem ?

Antwoord

Het actieprogramma Wegensector voor het najaar 1993 voorziet in een extra onderhoudsbeurt van de Vlaamse gewestwegen.

In het kader van dit programma heb ik opdracht gegeven om alle defecte lampen van de openbare verlichting te vervangen vóór 31 oktober 1993.

Vraag nr. 388
van 16 september 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Werken ring rond Duffel — Opportuniteit

In het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 februari 1993 over de gedeeltelijke herziening van het gewestplan Mechelen staat er voor Duffel : "Overwegende dat het noodzakelijk is in Duffel een bijkomende overbrugging van de Nete te plannen, dat het wenselijk is een ringweg aan te leggen. Deze ringweg vormt een nieuwe verbinding tussen de N 14, vak Duffel-Mechelen, en de steenweg naar Lint-Kontich enerzijds, en de N 14, vak Duffel-Lier, en de aansluiting op de E 19 (Brussel-Antwerpen) anderzijds. (Genoemd ring rond Duffel)"

Een recente verkeersstudie, uitgevoerd door het studiebureau "Mens en Ruimte" in opdracht van de gemeente Duffel, had als resultaat het voorstel om een verbinding met bijkomende overbrugging van de Nete te brengen tussen de N 14, vak Duffel-Mechelen, en de steenweg naar Lint-Kontich. Deze verbinding werd in het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 februari 1993 opgenomen als de verbinding enerzijds, en kreeg een ruime technische verantwoording.

Een tweede verbinding opgenomen in het besluit van 16 februari 1993 als verbinding tussen de N 14, vak Duffel-Lier, en de aansluiting op de E 19 (Brussel-Antwerpen) anderzijds, heeft geen verkeerstechnische motivatie, komt ook niet voor in de verkeersstudie van "Mens en Ruimte" en werd blijkbaar om andere dan om verkeerstechnische redenen aan het besluit toegevoegd. Deze tweede verbinding is wel een deel van een vroeger plan, eertijds overgenomen door het nationale ministerie van openbare werken en daar gekend onder de naam ring rond Duffel.

Kan de minister verklaren hoe het mogelijk is dat in tijden van geld- en natuurschaarste een wegverbinding als tussen de N 14, vak Duffel-Lier en de aansluiting

op de E 19, zonder verkeerstechnische verantwoording en zonder noodzaak, in het besluit van 16 februari 1993 wordt opgenomen ?

Antwoord

Bovenvermelde aangelegenheid valt niet onder de bevoegdheid van de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer. Het Provinciebestuur van Antwerpen is beheerder van de N 14 Lier-Duffel-Mechelen.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

vraag **nr. 170**
van 9 september 1993
van de heer J. VALKENIERS

Afrikaans in Namibië — Initiatieven tot erkenning

De officiële taal van Namibië is Engels alhoewel de lingua franca die door 85 percent van de bevolking gesproken wordt, het Afrikaans is. Dat dit een politieke beslissing van Swapo was, hoeft geen betoog. Dit heeft onder meer tot gevolg dat alle officiële mededelingen in het Engels gebeuren en dat het Afrikaans uit de scholen verbannen is na standaard II of het 4e leerjaar van het lager onderwijs. Toch blijft de bevolking hoofdzakelijk Afrikaans spreken en is het grootste nieuws- en advertentiemedium van Windhoek nog altijd de Afrikaanstalige krant De Republikein.

Toch vrees ik dat het Afrikaans geleidelijk zal worden weggedrukt. Heeft het zin dat de Vlaamse Raad een congres organiseert voor alle Nederlands- en Afrikaanssprekenden ter wereld als de ministers van Cultuur van Nederland en Vlaanderen dit alles ongemoeid laten gebeuren ? Is hier geen gezamenlijk initiatief aangewezen om ook het Afrikaans als officiële taal naast het Engels te laten erkennen ?

De vrees bestaat dat de Afrikaanse taal in haar geheel dit lot zou kunnen ondergaan. Het lijkt me daarom aangewezen dat een gezamenlijk initiatief wordt genomen, want vergeten we niet dat in Zuid-Afrika en buurlanden samen, ongeveer 18 miljoen mensen het Afrikaans spreken en begrijpen.

Antwoord

De Namibische regering blijkt gekozen te hebben voor het Engels als officiële taal.

Dat is een politieke beslissing waarover wij moeilijk kunnen twisten. Het betreft immers een interne aangelegenheid van een onafhankelijke staat. Deze beslissing is ons inziens trouwens te verklaren door historische en economische factoren die moeilijk te weerleggen zijn.

Voorts en omwille van de culturele banden die ontegensprekelijk bestaan met een minoritair deel van de Namibische bevolking, zijn wij van oordeel dat, indien een gezamenlijk initiatief toch wenselijk blijkt, dit slechts kan gebeuren in overleg met onze Nederlandse partner, dit wil zeggen binnen de Taalunie.

Vraag nr. 176
van 14 september 1993
van de heer L. VAN MEUWENHUYSEN

Vlaamse straatnamen in Frans-Vlaams dorp — Initiatieven tot behoud

In het zuid-Vlaamse of zo men wil Frans-Vlaamse dorp Zegerscappel heeft de burgemeester besloten om de Vlaamse straatnamen te vervangen door uitsluitend Franse namen. De Vlaamse straatnamen zouden te moeilijk om uit te spreken zijn. De burgemeester denkt wellicht vooral aan de moeilijkheden die nieuwe inwijkelingen die in 1994 vanuit Robeke worden verwacht, zouden kunnen ondervinden.

Elders in zuid-Vlaanderen stellen we gelukkig vast dat er een tendens is om vast te houden aan het **cultuur-historisch** erfgoed.

Omdat het dus toch wel een aangelegenheid is die ons aller cultureel erfgoed aangaat had ik graag vernomen of de minister bereid is contact op te nemen met het betrokken gemeentebestuur om het te overtuigen van het belang om historisch gegroeide benamingen te behouden.

Antwoord

Uit de gegevens door het lid verstrekt, leid ik af dat de straatnaamwijziging in Zegerscappel een zuiver interne aangelegenheid van de Franse autoriteiten is.

Het is bijgevolg noch passend, noch gerechtigd dat ik als Vlaams minister, bevoegd voor Cultuur, ter zake zou kunnen ingrijpen.

Ik heb deze aangelegenheid inmiddels schriftelijk onder de aandacht gebracht van mijn Franse collega, bevoegd voor Cultuur.

Vraag nr. 189
van 24 september 1993
van de heer F. DE MAN

BR TN-radionieuws — Ganshof Van der Meersch

Op het nieuws van Radio 1 werd op 15 september 1993 om 9 uur melding gemaakt van het overlijden van ex-auditeur-generaal van het Krijgshof, **Ganshof Van der Meersch**.

Men stelde de heer Van der Meersch onder meer voor als de man die het militair krijgsauditoraat had uitgebouwd vanaf 1944.

Met geen jota werd verwezen naar de deportaties (de zogenaamde spooktreinen) die hij organiseerde. Met geen jota werd verwezen naar de bijzonder wraakroepende manier van rechtspleging die toen op zijn aanwijzingen in dit land gevoerd werd. Met geen jota werd verwezen naar de talloze — volstrekt onverdedigbare — executies die daar het gevolg van waren.

Niet weinig historici en juristen hebben dit in de voorbije decennia telkens opnieuw bevestigd. Ook in de kranten van medio september werden heel wat bedenkingen gemaakt. Omschrijvingen als “meest omstreden magistraat”, “bij Vlaamsgezinden gehate figuur” en “inquisiteur” spreken voor zich.

Blijkbaar weet men dit alles bij de BRTN-radio niet. Verder had de spreker van dienst het over de "spontane harde repressie" die toen bestond.

Kan de minister bij de BRTN informeren wat volgens de hoofdredactie wel bedoeld kan zijn met "spontane harde repressie" ?

Meent de minister niet dat de BRTN-radioredactie hier de geschiedenis wel op een zeer eigenzinnige wijze inkleurt ?

Welke maatregelen neemt de minister om de BRTN erop te wijzen dat de journalistieke deontologie voorschrijft dat men alle klokken laat horen, dat men alle aspecten van een probleem moet belichten ?

Meent de minister niet dat dergelijke eenzijdige benadering kwetsend is voor de nog levende repressieslachtoffers en hun nabestaanden ?

Welke stappen zet de minister om soortgelijke misstappen in het vervolg te vermijden ?

Antwoord

In de vraag wordt enkel verwezen naar het radionieuws van 9 uur op 15 september 1993. Het nieuws van 9 uur is een overzicht van het ochtendnieuws : het is nooit erg uitgebreid.

Het overlijden van de heer **Ganshof** Van der Meersch werd in een aantal opeenvolgende, steeds aangevulde nieuwsbulletins gemeld. In die bulletins en in het programma Voor de Dag werd wel degelijk verwezen naar zijn omstreden rol als krijgsauditeur. Dit blijkt onder meer uit het verslag dat Belga heeft gemaakt over het gesprek in Voor de Dag met professor L. Huyse.

De zinsnede „spontane, harde repressie” is ontleend aan het Politiek Biografisch Lexicon (blz. 479). Het lexicon vermeldt daarbij nog dat door het onmiddellijk optreden van de krijgsauditeur veel mensenlevens gespaard bleven.

In het magazine Voor de Dag zei professor Huyse onder meer dat bij de repressie een aantal ontsparingen zijn gebeurd die op rekening van **Ganshof** Van der Meersch werden geschreven. „Voor veel Vlaamsgezinden is hij tot op vandaag de kop van jut”, voegde professor Huyse hier nog aan toe.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 62

van 9 maart 1993

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Gebrek aan informatieverstrekking door BDBH

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 41 van 1 februari 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 9 van 8 maart 1993, blz. 434)

deelt de minister mee dat noch de zetel van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH), noch de provinciale kantoren door de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel (BDBH) ingelicht worden over de afspraken van Vlaamse firma's met de nationale handelsattachés in de kantoren van de BDBH.

De VDBH-personeelsleden kunnen daardoor deze gesprekken niet bijwonen, zoals de provinciale adviseurs dat gewoonlijk wel doen, mede in het licht van de nazorg van deze gesprekken.

Werd aan de BDBH reeds gevraagd om op de hoogte te worden gehouden van afspraken die Vlaamse bedrijven hebben met de handelsattachés op de BDBH ? Zo ja, wat was het antwoord ? Indien niet, waarom ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het lid mededelen dat de VDBH naar aanleiding van de geregelde coördinatievergaderingen tussen de BDBH en de Gewesten, gevraagd heeft copie te ontvangen van de verslagen die door de BDBH worden opgemaakt naar aanleiding van de afspraken tussen handelsattachés en Vlaamse bedrijven, die plaatsvinden in de kantoren van de BDBH. Tot op heden werd hieraan geen gevolg gegeven.

Vraag nr. 88

van 23 april 1993

van de heer F. GHESQUIERE

Tram De Panne-Adinkerke — Doortrekking

Naar verluidt is de beslissing gevallen om de tramlijn van De Panne door te trekken naar Adinkerke waar de trein Gent-De Panne aankomt.

Wordt er rekening gehouden met het milieu-effectenrapport (MER) ; welke tracé werd, na advies van de gemeenteraad van De Panne, uiteindelijk gekozen ?

Hoeveel zullen de werken kosten en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

1. Milieu-effectenrapportering

Op 10 juni 1991 is de werkgroep geïnstalleerd. Op 21 juni 1991 heeft de werkgroep kennis genomen van de tracés, welke in het MER aan bod zullen komen.

Binnen de werkgroep werd op 10 november 1992 een consensus bereikt over het volgende tracé : vanaf de Bortierplaats in de Duinhoeklaan in het midden van de weg, een herschikking van de Esplanade, in de Westhoeklaan in het midden van de weg, in de Kerkstraat in het midden van de weg tot voorbij de woningen.

Vanaf hier zouden de tramsporen aan de rand van de weg worden geplaatst aan de oostzijde (kant kerkhof). Ter hoogte van het kerkhof zou de tram afbuigen achter de woningen.

Dit tracé zal het pleintje voor het kerkhof doorsnijden om zo achter de **hovingen** van de woningen van de pannelaan verder te gaan. Ter hoogte van de Meli kan de doorsteek gemaakt worden op het braakliggend perceel naast Schoenen De Vos. Vervolgens zou het tracé over de parking van de Meli lopen om via een **keerlus** het station te Adinkerke te bereiken.

Deze oplossing geeft de mogelijkheid om later de De Pannelaan opnieuw in te richten met de nodige groenaanleg, wat met de aanleg van de tram in het midden niet mogelijk is.

In de Kerkstraat kan, met een inname van een strook van het gemeentebos, een groenscherm worden geplaatst tussen de tram en de rijweg. Dit tracé kan volledig in dubbelspoor worden aangelegd.

Er wordt eveneens een parking aangelegd aan het station van Adinkerke, die zowel door treinreizigers, tramreizigers als busreizigers kan worden gebruikt .

Op 29 maart 1993 is de samenstelling van het college van Deskundigen samen met het kennisgevingsdossier voor dit bijkomend MER ter goedkeuring voorgelegd aan Aminal.

Dit bijkomend MER werd gestart op 11 juni 1993, waarvoor een bedrag van 537.730 frank werd vastgelegd.

De resultaten van het MER worden verwacht tegen eind oktober. Rekening houdend met de resultaten van het MER zal de VVM tegen het eind van dit jaar de bouwaanvraag indienen, alsook de onttegeningsplannen .

2. Raming van de werken

Aangezien er nog geen definitief ontwerp is gemaakt, is het moeilijk om nu reeds een exacte raming te maken. Een eerste ruwe raming is reeds gemaakt en bedraagt ongeveer 350 miljoen frank. De duur van de werken kan eveneens maar juist bepaald worden na het opmaken van het definitieve ontwerp, doch zal ongeveer 1 jaar bedragen.

Vraag nr. 118 **van 19 juli 1993** **van de heer L. VAN MEUWENHUYSEN**

Buitenlandse handel met Oost-Europa — Opzetten centra door federale overheid

Naar verluidt zou de federale overheid in een aantal Oosteuropese steden informatie- en verbindingcentra opzetten in samenwerking met de Kamers van Koophandel. Bedoeling is de KMO's te steunen bij hun activiteiten in het buitenland. Het lijkt hier te gaan om een initiatief dat tot de loutere bevoegdheid van de gewesten behoort.

Is de minister op de hoogte van deze aangelegenheid ?

Meent hij niet dat de federale overheid hier aan bevoegdheidsovertreding doet ?

Heeft de minister desgevallend reeds zijn federale collega benaderd en met welk resultaat ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het lid mededelen dat het mij inderdaad niet onbekend is dat de heer Urbain, minister van Buitenlandse Handel en Europese Zaken, een netwerk van informatie- en verbindingcentra (**Euro-Info 92**) in niet-EG-lidstaten wenst op te zetten.

Als één van haar steunprogramma's voor de landen van Midden- en Oost-Europa wenst de Europese Commissie immers te komen tot de uitbouw van een netwerk van Business Communication Centres and Development Agencies in de GOS-staten. Dit netwerk zal, in nauwe samenwerking met het Belgische Euro Info Centra-netwerk, instaan voor de opbouw van wederzijdse handelsrelaties.

Zo werd op 15 juni 1993 een samenwerkingsakkoord ondertekend tussen het ministerie van Buitenlandse Handel en Europese Zaken enerzijds en de Kamer van Koophandel van Antwerpen anderzijds, ter oprichting van een informatie- en verbindingcentrum **België/Europa** in Oekraïne (Kiev), waarbij de Kamer van Koophandel van Antwerpen, als gastinstelling van de Euro Info Centra, werd aangewezen als uitvoerende instantie.

Ik ben dan ook de mening toegedaan dat er ter zake geen bevoegdheidsoverschrijding vanwege de federale overheid is.

Vraag nr. 138 **van 12 augustus 1993** **van de heer R. VAN HOOLAND**

Mobiliteitsbeleid — Stadsgewesten

Het mobiliteitsbeleid spitst zich toe op de problematiek van de stadsgewesten, die naar verluidt het voorwerp zijn van aparte studies.

1. Voor welke stadsgewesten in Vlaanderen zijn **mobiliteitsstudies** aangewezen, eventueel gestart of beëindigd ?
2. Wat zijn de criteria voor de keuze, voor de opdracht en de planning van de studie en voor de **gebiedsomschrijving** ?
3. Wat is gebeurlijk de betrokken stadsgewestelijke gebiedsomschrijving ?
4. Wie zijn in voorkomend geval de opdrachthouders, en wat zijn de kosten en de planning ?

Antwoord

1. Voor elk gebied — dus ook een stadsgewest — dat als "vervoersregio" kan worden afgebakend is het aangewezen om een mobiliteitsstudie uit te voeren.

Een precieze afbakening van vervoersregio's is tot op heden in Vlaanderen nog niet uitgevoerd.

Op dit ogenblik wordt evenwel het Multimodaal Verkeers- en Vervoersmodel voor de provincie Antwerpen (met uitbreiding tot het arrondissement

Sint-Niklaas) uitgevoerd en worden de administratieve voorbereidingen getroffen om het model toe te passen in de provincie Vlaams-Brabant met uitbreiding tot de arrondissementen Mechelen en Aalst.

Normaliter zal deze laatste studie in de loop van de maand september 1993 starten.

2. Om de geografische omschrijving van het toepassingsgebied van een model op een concrete wijze af te lijnen zijn verscheidene gegevens noodzakelijk die met elkaar in relatie moeten worden gebracht. Deze gegevens worden in het kader van deze studies verzameld. Een precieze afbakening van "vervoersregio's" kan dus slechts hierna gebeuren.

Daarom werd in dit stadium geopteerd om de provincie als geografisch uitgangspunt te hanteren. Gelet op het dringend karakter werd dus ogenblikkelijk gestart met de uitbouw van het model op deze geografische entiteit. Voor de verkeers- en vervoersmodellen Vlaams-Brabant werd nochtans geopteerd om respectievelijk het arrondissement St.-Niklaas en de arrondissementen Aalst en Mechelen eraan toe te voegen omdat op een evidente wijze aangetoond kan worden dat de verkeersbewegingen in deze arrondissementen, onlosmakelijk verbonden zijn met respectievelijk de Antwerpse en de Brusselse stadsregio.

Prioritair worden de provincies Antwerpen en Vlaams-Brabant onderzocht omwille van de acute verkeersproblematiek die zich in beide provincies voordoen (de aanwezigheid van 2 grootsteden en de specifieke problematiek van respectievelijk de haven inclusief het goederenvervoer en het pendelverkeer).

Er werd geopteerd voor een modelmatige multimodale benadering van de studie omdat zij allereerst toelaat verscheidene noodzakelijke gegevens met elkaar in relatie te brengen (zie hoger).

Vervolgens kunnen de effecten van bepaalde, concrete verkeersprojecten onderzocht worden. Ten slotte kan worden nagegaan wat de gevolgen kunnen zijn op het vlak van verkeer en vervoer bij toepassing van bepaalde maatschappelijke scenario's (waardoor onder andere sturende beleidsmaatregelen kunnen worden geëvalueerd).

In de modellen worden naast een trendscenario bij gelijkblijvend beleid 3 alternatieve ontwikkelingsscenario's onderzocht, op middellange en lange termijn (2000 en 2010).

Over de inhoud van deze scenario's werd nog niets beslist. Ter zake zal aan de Vlaamse regering een voorstel van 3 scenario's, waarvoor de effecten berekend kunnen worden, ter goedkeuring worden voorgelegd. De Vlaamse regering zal vervolgens beslissen over het te weerhouden scenario.

3. Voor de derde vraag verwijst ik naar het antwoord op vraag 1.
4. De opdracht voor de provincie Antwerpen werd toevertrouwd aan een tijdelijke vereniging van studie bureaus die op hun beurt wetenschappelijk wor-

den ondersteund door de medewerking van academici (de professoren G. De Brabander, H. Meersman en E. Van de Voorde van het Seso-UFSIA).

Deze studie bureaus zijn : CITEC n.v., Tractebel Development n.v., DHV Milieu en Infrastructuur b.v. en het ingenieursbureau TKB n.v.

De studies staan onder leiding van een stuurgroep samengesteld uit beleidsverantwoordelijken van de opdrachtgevers.

De totale kostprijs van de studie voor Antwerpen bedraagt 53.317.315 frank (BTW inbegrepen). Hiervan neemt het Vlaams Gewest 43.817.315 frank voor zijn rekening. Het saldo (9,5 miljoen frank) wordt verdeeld onder de andere opdrachtgevendende partijen (de NMBS, de WM, de Intercommunale Maatschappijen voor Streekontwikkeling IOK, IGEAN, IGEMO, ICW, het ESA (Economisch Studie bureau Provincie Antwerpen), de Stad Antwerpen en de privé-bedrijven AGHA, KKNA, VIBNA).

De opdracht voor de studie voor de provincie Vlaams-Brabant werd nog niet toegewezen.

Hier wordt de totale kostprijs voorzien op 13.920.125 frank (BTW inbegrepen). Hiervan neemt het Vlaams Gewest 5.920.125 frank voor zijn rekening. Het saldo (8 miljoen frank) wordt verdeeld onder de andere opdrachtgevendende partijen (de NMBS, de VVM, de GOM Vlaams-Brabant en de Intercommunale Maatschappijen voor Streekontwikkeling IGEMO, Haviland, Interleuven en Ilva).

Voor de beide studies werd een termijn voorzien van 14 maanden. Hierin zijn de mogelijke beslissingsperioden voor de opdrachtgever (bijvoorbeeld de nodige tijd voor scenario-keuzen) waarin de activiteiten van de opdrachtnemer in onderling overleg worden gestaakt, niet inbegrepen.

Het aanvangsbevel voor de studie voor de provincie Antwerpen werd op 1 april 1993 gegeven, deze voor de provincie Vlaams-Brabant uiteraard nog niet.

II. VRAGEN WAAROP MET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 130 (1992-1993)
van 24 september 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Impulsgebied Zennevallei — Behandeling goedgekeurde projecten

In 1990 startte Vlaanderen het Impulsprogramma dat

economisch achtergestelde gebieden een duwtje in de rug wilde geven.

Heel wat projecten in de Zennevallei die door de streekcommissie werden goedgekeurd, wachten op een verdere behandeling van de Vlaamse regering.

Voor de sanering van vervallen terreinen werd nog niets besteed. Voor bedrijven- en dienstencentra en multifunctionele gebouwen bleef het budget (12,8 miljoen) onaangeroerd, terwijl voor de ontsluiting van gebieden, waarvoor 18,212 miljoen beschikbaar was, 10,365 miljoen werd besteed. Zo blijkt dat op een totaal budget van 53,839 miljoen voor infrastructuur, er nog 43,474 miljoen beschikbaar is.

Qua opleiding en werkgelegenheid zijn alle middelen vastgelegd, maar slechts gedeeltelijk besteed. De werkloosheid in de Zennevallei blijft opvallend hoger in vergelijking met bijvoorbeeld Halle-Vilvoorde.

Kan de minister mij meedelen wanneer de door de streekcommissie goedgekeurde projecten behandeld zullen worden door de Vlaamse regering ?

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 392 (1992-1993)

van 21 september 1993

van de heer E. VAN VAERENBERGH

Sluis in Hingene — Stand van zaken

Enkele jaren geleden werd blijkbaar besloten het zeekanaal Brussel-Rupel een nieuwe toegang in de Rupel te verschaffen. Daartoe zou in Hingene een nieuwe sluis worden gebouwd.

De werken aan de sluis vingen een aantal jaren geleden aan en bij een recent bezoek ter plaatse leek het mij enerzijds dat de omvangrijke werken grotendeels klaar waren maar anderzijds ook dat de werken stillagen.

1. Wanneer werd de beslissing genomen de nieuwe sluis aan te leggen ?
2. Hoe groot was het geraamde bedrag van de kosten ?
3. Hoe was de evolutie inzake de werkelijke kosten ?
4. Liggen de werken stil en zo ja waarom ?
5. Is er ter zake een schade-eis van de aannemer ?
6. Ging het beheer van dit werk over van de federale overheid naar het Vlaamse Gewest en/of gebeurde dit via de NV Zeekanaal ; hoe en wanneer ?
7. Is er permanente bewaking op de werf, want het lijkt mij bijna een mirakel dat de vandalen er nog niet meer huis hebben gehouden ?

Vraag nr. 393 (1992-1993)

van 23 september 1993

van de heer M. MAERTENS

Jaagpad langs de IJzer en de Lovaart tussen Veurne en de Fintele — Verkeersreglementering

De snelle toename de laatste jaren van het fiets- en wandeltoerisme op het smalle jaagpad van de linkerijzerdijk tussen de Uniebrug en de Fintele en de Lovaart tussen Veurne en de Fintele brengt een aantal problemen mee, waaronder spanningen tussen het zachte toerisme van wandelaars en fietsers, en het snellere verkeer van auto's en wielertoeristen, en dit vooral op weekends, feestdagen en vakantieperiodes. Daarnaast worden de jaagpaden op zeer veel plaatsen als sluiweg gebruikt wanneer zich filevormingen voordoen op een aantal secundaire wegen in de buurt, en dit in dezelfde periodes.

Daardoor zijn op korte termijn een aantal aanpassingen nodig van de verkeersreglementering ter plaatse, zoals het beperken van plaatselijk verkeer en snelheid tot 30 km per uur. Het nut van dergelijke aanpassingen wordt bewezen door de tijdelijke onderbrekingen van het jaagpad tussen Tervate en de Dodengang naar aanleiding van wegenwerken.

1. Hebben de diensten van de minister deze problematiek onderzocht ? Zo ja, wat waren de conclusies ervan ?
2. Onder welke voorwaarden kan de minister een aanpassing van de verkeersreglementering op bedoelde jaagpaden in de voorgestelde zin invoeren ?

Vraag nr. 3% (1992-1993)

van 24 september 1993

van de heer J. DE MEYER

Geluidshinder door gewestweg A 14 in Sint-Niklaas — Geluidsschermen

Uit meetresultaten van de dienst **Wegenbouwkunde-Structuren** op 26 februari 1991 en 4 maart 1991 in de omgeving van de Heimolenwijk in Sint-Niklaas, kan worden afgeleid dat het geluidsmilieu er zeer slecht te noemen is.

Op basis van de resultaten van de geluidsmetingen en rekening houdend met het geregistreerde verkeer bieden geluidsschermen hier een oplossing voor de geluidsoverlast .

Kan de minister mij meedelen of het aanbestedingsdossier voor deze werken reeds is klaargemaakt ? Zo ja, op welke plaatsen zijn geluidsschermen gepland en met welke hoogte ?

Wanneer is de aanbesteding voor de werken gepland ?

Hoeveel bedraagt de kostprijs voor de werken ?

Wanneer is de uitvoering van de werken gepland en binnen welke termijn ?

**Vraag nr. 397 (1992-1993)
van 24 september 1993
van mevrouw V. DUA**

Zeekanaal Gent- Terneuzen — Bovenmaatse schepen

In de publikatie van het ministerie van Openbare Werken, "De Haven van Gent en het Zeekanaal op weg naar de 21e eeuw", wordt onder de rubriek Verzekering melding gemaakt van het protocol van 5 februari 1985 tussen Nederland en België aangaande de vaart van grotere schepen op het zeekanaal **Gent-Terneuzen**.

Ingevolge dit protocol worden de bovenmaatse schepen op het kanaal Gent-Terneuzen toegelaten op voorwaarde dat een verzekering de financiële risico's dekt. Bovendien is een bijkomende premie van 5.000 gulden verschuldigd voor de bovenmaatse IMO-tankers, dat zijn schepen die gevaarlijke stoffen vervoeren. In 1991 werd een aangepaste premie van 16.083 gulden betaald voor 3 IMO-tankers.

Graag had ik van de minister vernomen :

1. voor welke IMO-tankers deze aanvullende premie in 1991 diende te worden betaald en welke producten (aard en hoeveelheid) daarbij werden verscheept ;
2. voor hoeveel bovenmaatse IMO-tankers diende in 1992 een aanvullende premie te worden betaald en welke producten (aard en hoeveelheid) daarbij werden verscheept ;
3. of er gegevens beschikbaar zijn omtrent het aantal niet-bovenmaatse IMO-schepen en zo ja, hoeveel dergelijke schepen in 1991 en 1992 gebruik maakten van het kanaal Gent-Terneuzen en welke producten (aard en hoeveelheid) daarbij werden verscheept.

**Vraag nr. 400 (1992-1993)
van 30 september 1993
van de heer L. APPELTANS**

Leefbare doortochten in Limburg — Projecten en kredieten

Op 24 september 1992 kondigde de minister tijdens een studiedag in Heist-op-den-Berg aan dat hij voor het bevorderen van de verkeersveiligheid veel heil zag in het verbeteren van de doortochten in woongebieden.

Ook in de begroting 1993 van het departement Openbare Werken en in het driejarenplan '93-'95 werden opties genomen om meer werken uit te voeren in het kader van leefbare doortochten.

1. Welke doortochten worden in Limburg aangepakt in 1993, 1994 en 1995 ?
2. Welke bedragen zijn hieraan verbonden ?

**Vraag nr. 401 (1992-1993)
van 1 oktober 1993
van de heer J. DE MEYER**

N 49 Antwerpen-Zelzate — Omvorming tot autosnelweg

In Vlaanderen in Beweging, een uitgave van het kabi-

net van de minister, lees ik in nummer 3 van september 1993 onder de titel Doden wegen door : "De N 49 en de A 12 : in de volksmond heten ze dodenwegen, een trieste reputatie die ze helaas ook deze zomer hebben bevestigd. Alleen al dit jaar waren beide expresswegen goed voor vijftien dodelijke slachtoffers en verschillende zwaargewonden. De voornaamste oorzaak van die afschuwelijke balans is bekend : zowel de N 49 als de A 12 hebben de allure van een autosnelweg, maar zijn bezaaid met talloze levensgevaarlijke kruispunten. Het is duidelijk dat de enige doeltreffende oplossing erin bestaat om beide dodenwegen volledig om te vormen tot volwaardige snelwegen."

In mijn schriftelijke vraag nummer 292 van 8 september 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 2 van 16 november 1992, blz. 64) heb ik reeds gewezen op het belang van de realisatie van deze omvorming tot autosnelweg van de N 49 en op de noodzaak van de verhoging van de kredietverlening. Tevens vroeg ik informatie in verband met concrete projecten.

In het antwoord van de minister wees hij op het feit dat de geplande MER-studie mogelijks de geplande aanpassingswerken aan de N 49 konden beïnvloeden.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?
2. Welke bijkomende beslissingen zijn er genomen sinds september 1992 ?
3. Welke werken zijn ondertussen voltooid ?
4. Welke aanbestedingen hadden plaats of zullen op korte termijn plaatshebben ?
5. Welke zijn de vermoedelijke begin- en einddatum van de onderscheiden werken ?
6. Welke invloed had de MER-studie op de beslissingen ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 187 (1992-1993)
van 20 september 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Kabeldecreet — Naleving door Coditel en Iverlek

Blijkbaar heeft Coditel beslist om vanaf 15 september jongstleden het kabeldecreet na te leven zodat de Franstalige regionale zender voor Brussel, **Télé-Bruxelles**, niet langer via de kabel wordt verspreid in **Drogenbos** en **Wemmel**.

Kan de minister mij meedelen of het bericht klopt dat in *La Libre Belgique* van 15 september verscheen, namelijk dat Coditel een bevel van het departement van de minister zou hebben ontvangen ? Gaat het hier om een recent bevel ?

Volgens hetzelfde krantebericht zou Iverlek, dat de programma's van **Télé-Bruxelles** in Kraainem en We-

zembeek-Oppem distribueert, evenwel beweren van niets te weten. Klopt dat ? Zo ja, had ik graag vernomen waarom Coditel wel en Iverlek geen bevel tot toepassing van het kabeldecreet ontving.

Ten slotte zou ik het op prijs stellen te vernemen wanneer Iverlek tot wettelijkheid wordt gedwongen.

**Vraag nr. 190 (19921993)
van 24 september 1993
van de heer M. CAPOEN**

Kabeldistributie van VTM en WTV in Komen — Initiatieven

Om dagelijks voeling met Vlaanderen te kunnen houden ijveren de Vlaamse inwoners van de **faciliteitengemeente** Komen (provincie Henegouwen sinds 8 november 1962) al ruim vier jaar voor het ontvangen van de Vlaamse zender VTM en nu ook voor het ontvangen van de regionale Westvlaamse zender WTV via de kabel van de elektriciteitsmaatschappijen WVEM en Gaselwest.

Dat verzoek stuitte onmiddellijk op verzet van de heer Valmy Féaux, toenmalig minister-voorzitter van de Franse gemeenschapsregering. De heer Féaux stelde toen dat de distributie van VTM in de Franse Gemeenschap zou worden toegestaan van zodra zijn toenmalige collega Patrick Dewael goedkeuring zou geven omtrent de distributie van RTL-TVI en TV5 in de Vlaamse Gemeenschap. In 1991 herhaalde de minister dat standpunt.

Blijkbaar hanteert de minister vooral het argument van de Waalse wrevel tegen het Vlaamse Kabeldecreet dat RTL-TVI en TV5 van de Vlaamse kabel weghoudt. Dit decreet werd echter op 16 december 1992 door het Europees Hof van Justitie veroordeeld wegens strijdigheid met de EG-verdragsbepalingen inzake het vrij verkeer van diensten en het recht van vestiging.

Overigens komt het mij voor alsof het weren van Vlaamse zenders in Wallonië of het weren op basis van wederkerigheid in Vlaanderen ook een inbreuk betekent op het vrij verkeer van goederen.

Bovendien zou het analoge Waalse decreet geen verplichtingen of verbodsbepalingen opleggen aan de kabelmaatschappijen die zelf vrij bepalen welke zenders zij in hun pakket opnemen. Als dat juist is, is het verbod van de Franstalige Executieve van geen enkele juridische waarde.

1. Wat is het oordeel van de minister over deze problematiek ?
2. Creëert de voorgestelde en/of gerealiseerde aanpassing van het Vlaamse Kabeldecreet een opening zodat de Vlaamse zenders VTM en WTV toch in Komen (Wallonië) verspreid zouden worden ?
3. Welke initiatieven neemt de minister opdat de Komenaars VTM en WTV zouden kunnen ontvangen ?

4. Wat is de houding van de **Vlaamse** regering ten opzichte van de distributie van Waalse zenders in de Vlaamse faciliteitengemeente Voeren ? Welke Waalse zenders laat de Vlaamse regering toe op de kabel in Voeren ?

**Vraag nr. 191 (1992-1993)
van 24 september 1993
van de heer J. ANSOMS**

Sport en openluchtlevens — Databank van documentatie over veiligheid en gezondheid

De landen aangesloten bij het Internationaal Arbeidsbureau beschikken alle over een nationaal documentatiecentrum betreffende arbeidsbescherming. In België heeft het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid deze taak toevertrouwd aan de nationale Vereniging ter Voorkoming van Arbeidsongevallen (NWA).

Preventie van arbeidsongevallen heeft ook te maken met sport en openluchtlevens, omdat in deze sectoren heel wat mensen werken. Om deze reden bevat de bibliotheek van de NWA, net als de bibliotheek van het Provinciaal Veiligheidsinstituut van Antwerpen, een aantal werken betreffende veiligheid en gezondheid van sport en bewegingsopvoeding. Interessant aan deze bibliotheek is dat deze werkt volgens een **internationaal** aanvaard systeem voor codificatie van werken betreffende veiligheid en gezondheid, een systeem dat nuttig en noodzakelijk is omdat inzake veiligheid en gezondheid de UDC- en SISO-classificatie niet bruikbaar is. De databank van deze bibliotheek is overigens on-line te raadplegen.

Graag vernam ik van de minister of er beslissingen genomen zijn om ervoor te zorgen dat ook specifiek voor sport en openluchtlevens een databank van werken over veiligheid en gezondheid aangelegd en toegankelijk gemaakt zou worden.

**Vraag nr. 1% (19921993)
van 1 oktober 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

BR TN-nieuws — Zentijd gewijd aan Brusselse Gewestraad en Vlaamse Gemeenschapscommissie

Het zal de minister bekend zijn dat mijn partij zich steeds heeft verzet tegen de evolutie die ertoe heeft geleid dat Brussel een volwaardig derde gewest is geworden. Dat laatste is nu en feit, en het Brussels gewest beschikt thans over een eigen parlement waarin ook Brusselse Vlamingen, al dan niet Nederlandstalig, zeten. Brussel is bovendien de hoofdstad van Vlaanderen.

In die optiek had ik graag vernomen hoeveel zentijd het BRTN-nieuws, en meer specifiek de rubriek **Wetstraat**, tijdens de jongste jaren aan de Brusselse **Gewestraad** en aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie heeft besteed.

Is de minister van oordeel dat deze instellingen voldoende aan bod komen in de BRTN ?

Zijn er daaromtrent al besprekingen gevoerd met de BRTN en welke waren desgevallend de besluiten ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 96 (1992-1993)**van 22 september 1993****van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN****Info-krantjes over huisvesting — Taalgebruik**

In de beleidsbrief van 21 juli 1993 kondigt de minister onder het hoofdstuk huisvesting aan dat via info-krantjes een maximale verspreiding van informatie over de verstrekte subsidies en over het globaal gevoerde beleid wordt voortgezet.

Graag vernam ik of dat tot op heden gebeurde met inachtneming van de taalwetgeving.

Zijn er al beslissingen genomen om van de taalwetgeving af te stappen en info-kranten of folders uit te geven die niet uitsluitend in het Nederlands zijn opgesteld ?

Vraag nr. 97 (1992-1993)**van 27 september 1993****van de heer J. DE ROO****Rusthuizen en serviceflats arrondissement Gent-Eeklo — Aanvragen**

Graag had ik van de minister antwoord gekregen op de volgende vragen.

1. Hoeveel rusthuisbedden en serviceflats zijn er in het arrondissement Gent-Eeklo aangevraagd ?

2. Hoeveel rusthuisbedden en serviceflats werden er principieel toegekend ?

3. Hoeveel werden er reeds definitief toegezegd ?

4. Waar zijn deze aanvragen gesitueerd ?

5. Over welke bezetting gaat het ?

6. Wat is de stand van zaken van de dossiers ?

Vraag nr. 98 (1992-1993)**van 30 september 1993****van de heer J. VANDE LANOTTE****Duinengebied Georges Theunis in Oostduinkerke — Erkenning als natuurreservaat**

De Home Georges Theunis staat sinds enige tijd te verkrotten te midden een rijk duinengebied. In dat gebied zijn een aantal planten aanwezig die uiterst zeldzaam zijn geworden. Milieuverenigingen dringen sinds geruime tijd aan op het omvormen van dit gebied tot staatsnatuurreservaat. Naar verluidt is daartoe gewoonterechtelijk het akkoord van de eigenaar nodig, in dit geval vertegenwoordigd door de minister van Financiën.

Heeft de minister van de minister van Leefmilieu al een voorstel tot erkenning als natuurreservaat ontvangen en heeft de minister er als eigenaar bezwaar tegen dat het gebied rond de Home Georges Theunis als natuurreservaat wordt erkend ?

Wat de Home Theunis zelf betreft wil ik graag de stand van zaken betreffende een eventuele verkoop aan het MINA-fonds of aan een ander instantie kennen.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
83	01.06.1993	L. Dierickx	<i>Economie — Nota van kabinetsmedewerker over machtspositie Franstalig kapitaal</i>	17
125	30.08.1993	E. Vankeirsbilck	<i>Centrum voor Wetenschappelijk Onderzoek der Belgische Keramische Nijverheid — Financiering en personeelsbeleid TAD-dienst</i>	17
127	07.09.1993	J. De Mol	<i>Industrieterreinen — Uitrusting</i>	18
129	16.09.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>St.-Michielsgelden — Besteding</i>	19
130	0 24.09.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Impulsgebied Zennevallei — Behandeling goedgekeurde projecten</i>	29
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
292	23.09.1993	F. Ghesquière	<i>Parkgebied aan rand van Oostende — Aanleg en aankoop</i>	1
293	24.09.1993	J. Caubergs	<i>Waters en bossen — Onderbemanning</i>	1
294	29.09.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>GFT-afval — Composteringsinstallaties</i>	2
295	29.09.1993	L. Barbé	<i>Milieuvergunningen — Onduidelijkheid inzake bijzondere voorwaarden</i>	2
296	29.09.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Verbrandingsoven in Vlaams-Brabant — Eventuele vestiging op ACEC-gronden in Drogenbos</i>	3
297	30.09.1993	L. Appeltans	<i>Beheer en onderhoud natuurgebieden — Personeelstekort</i>	4
298	01.10.1993	F. Ghesquière	<i>Duingebieden — Aankoop door de overheid</i>	5
299	01.10.1993	G. Vanleenhove	<i>Parkbos en recreatiegebied in Bredene — Uitvoering project</i>	5
303	08.10.1993	M. Capoen	<i>Diensten Vlaamse Gemeenschap — Gebruik namen van deelgemeenten in adressen</i>	5
305	08.10.1993	M. Didden	<i>Pompstation in Eisden — Veiligheid</i>	6
306	08.10.1993	L. Appeltans	<i>Afvalstoffenplan 1991-1995 — Samenwerking OVAM met MINA-raad en SERV</i>	6
T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden				
373	31.08.1993	R. Van Hooland	<i>Verkeerspalen en -panelen — Kleurencombinatie</i>	20
374	03.09.1993	A. Schellens	<i>Wegenonderhoud in regio Aarschot-Diest-Tienen — Personeelstekort</i>	21
376	07.09.1993	J. De Mol	<i>Decreten ruimtelijke ordening — Toepassing minidecreet</i>	21

378	07.09.1993	J. De Meyer	Industriegronden — Sanering	22
380	09.09.1993	J. Valkeniers	Verhaalbelastingen — Relevantie	23
381	10.09.1993	L. Standaert	Binnenvaartschepen — Domicilie en woning	23
382	10.09.1993	L. Van Nieuwenhuysen	Vrachtscheepvaart — Openstelling op zon- en feestdagen	24
384	10.09.1993	P. Van Grembergen	Niet te bebouwen zone langs autosnelwegen — Afwijkingen	24
385	14.09.1993	L. Barbé	Zelebaan in Lokeren — Verkeersonveiligheid	25
386	14.09.1993	W. Demuyt	Defecte lichten — Verkeersveiligheid op gewestwegen	25
388	16.09.1993	H. Van Dienderen	Werken ring rond Duffel — Opportuniteit	25
392	○ 21.09.1993	E. Van Vaerenbergh	Sluis in Hingene — Stand van zaken	30
393	○ 23.09.1993	M. Maertens	Jaagpad langs de IJzer en de Lovaart tussen Veurne en de Fintele — Verkeersreglementering	30
395	24.09.1993	E. Van Vaerenbergh	N 208 tussen Denderleeuw en Affligem — Aanleg	7
396	○ 24.09.1993	J. De Meyer	Geluidshinder door gewestweg A 14 in Sint-Niklaas — Geluidsschermen	30
397	○ 24.09.1993	V. Dua	Zeekanaal Gent- Terneuzen — Bovenmaatse schepen	31
398	28.09.1993	J. De Mol	Verhouding tussen intercommunales, provincies en gemeenten — Maatregelen	7
399	30.09.1993	L. Appeltans	Ontgrondingsdecreet — Beslissing	8
400	○ 30.09.1993	L. Appeltans	Leefbare doortochten in Limburg — Projecten en kredieten	31
401	○ 01.10.1993	J. De Meyer	N 49 Antwerpen-Zelzate — Omvorming tot autosnelweg	31

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

170	09.09.1993	J. Valkeniers	Afrikaans in Namibië — Initiatieven tot erkenning	26
176	14.09.1993	L. Van Nieuwenhuysen	Vlaamse straatnamen in Frans-Vlaams dorp — Initiatieven tot behoud	26
187	○ 20.09.1993	L. Van Nieuwenhuysen	Kabeldecreet — Naleving door Coditel en Iverlek	31
188	22.09.1993	E. Van Vaerenbergh	Taalgebruik bij Sabena — Maatregelen	8
189	24.09.1993	F. De Man	BRTN-radionieuws — Ganshof Van der Meersch	26
190	○ 24.09.1993	M. Capoen	Kabeldistributie van VTM en WTV in Komen — Initiatieven	32
191	○ 24.09.1993	J. Ansoms	Sport en openluchtlevens — Databank van documentatie over veiligheid en gezondheid	32
192	24.09.1993	J. Ansoms	Jeugdbewegingen — Vormingswerk inzake veiligheid en gezondheid	9
193	28.09.1993	W. Verreycken	Taalgebruik — Tentoonstelling Antwerpen 93	9
196	○ 01.10.1993	L. Van Nieuwenhuysen	BRTN-nieuws — Zendtijd gewijd aan Brusselse Gewestraad en Vlaamse Gemeenschapscommissie	32

197	01.10.1993	L. Nelis-Van Lie-dekerke	Bibliotheekdecreet — Toepassing door gemeenten	9
199	08.10.1993	M. Capoen	Diensten Vlaamse Gemeenschap — Gebruik namen van deelgemeenten in adressen	10

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

250	28.09.1993	L. Standaert	Lichamelijke opvoeding — Medische attesten voor vrijstelling	10
251	28.09.1993	L. Standaert	Eenheidstype — Anomalieën in de derde graad	12
252	28.09.1993	L. Standaert	Sluiting School voor Moderne Beroepen in Kortrijk — Eén jaar later	13
253	28.09.1993	H. Suykerbuyk	Controle schoolboeken — Taalpolitieke standpunten	13
254	04.10.1993	M. Bourgois	Lagere scholen — Verdeling per net en toewijzing extra-lestijd	14

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

62	09.03.1993	L. Van Nieuwenhuysen	Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Gebruik aan informatieverstrekking door BDBH	27
88	23.04.1993	F. Ghesquière	Tram De Panne-Adinkerke — Doortrekking	27
118	19.07.1993	L. Van Nieuwenhuysen	Buitenlandse handel met Oost-Europa — Opzetten centra door federale overheid	28
138	12.08.1993	R. Van Hooland	Mobiliteitsbeleid — Stadsgewesten	28
148	08.10.1993	M. Capoen	Diensten Vlaamse Gemeenschap — Gebruik namen van deelgemeenten in adressen	14

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

62	27.09.1993	J. De Roo	Gezondheidsproblemen bij jonge mensen — Maatregelen	14
65	01.10.1993	L. Van Nieuwenhuysen	BRTN-radiospotjes voor griepvaccinatie — Naam minister	15

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

95	21.09.1993	M. Tyberghien Vandeubussche	Bejaardenzorg arrondissement Oostende-Veurne-Diksmuide — Opvangmogelijkheden	16
96	o 22.09.1993	L. Van Nieuwenhuysen	Info-krantjes over huisvesting — Taalgebruik	33
97	0 27.09.1993	J. De Roo	Rusthuizen en serviceflats arrondissement Gent-Eeklo — Aanvragen	33
98	o 30.09.1993	J. Vande Lanotte	Duinengebied Georges Theunis in Oostduinkerke — Erkenning als natuureservaat	33
99	04.10.1993	P. Tant	Bijzondere jeugdbijstand — Preakkoord lonen en arbeidsvoorwaarden	16
101	08.10.1993	M. Capoen	Diensten Vlaamse Gemeenschap — Gebruik namen van deelgemeenten in adressen	17